

PET - GLASILO OPCINSKE KONFERENCIJE SSOH PULA • BROJ 2 • CIJENA 300 DINARA

E-SNIKUS
"PUKLA"

MARKO
BRECELJ

INATICE

VJESTI IZ INATA

Na Jugoslavenskom festivalu kulturnog stvaralaštva (Susreti Ambrašević) gdje je »Inat« predstavljao SR Hrvatsku sa svojom predstavom »KRABULJA CRVENE SMRTI«, dramska radionica vratila se sa dvije specijalne nagrade: NAGRADA ZA ISTRAŽIVANJE SCENSKOG JEZIKA I NAGRADOM ZA REŽIJU PREDSTAVE.

- »Inat« gostovao u Rijeci. Predstava odigrana u Guvernerovo palači. Reagiranje publike sjajno.

- Gostovanje »Inata« u Zagrebu (5 predstava) popraćeno laskavim kritikama (Radio Zagreb, Radio Sljeme, Omladinski radio, Polet, Student-sk list). Dvorane ispunjene do posljednjeg mesta.

- »Inat« gostovao u Puli. Teskom mukom dobili prostor za nastupe. Tko će kome, ako ne svoj svome?!

- »Inat« je dobio poziv ambasade Venezuela da ih posjeti sa svojom predstavom.

- Počela je s radom glumačka škola »Inata«. Probe se održavaju ponедjeljkom i petkom od 19¹⁵ u Skaljerovoj 6. Školu vodi prva violinista »Inata« Šandor Slacki.

- Počele pripreme za nove dvije turneve. Prva u Srbiji, a druga u Karlovcu, Čakovcu, Varaždinu i Ljubljani.

- Sponzor »Inatovaca« postala je i poznata zagrebačka zanatska radionica »PUŽ« koja će dramskoj grupi izraditi sportske torbe sa zaštitnim znakom »Inata«. Očekuje se da budu gotove do ljetnih nastupa.

TEATAR 1987

piše: TOMISLAV OŠTRIĆ

Kako se kazališna produkcija češće dijeli na sezone nego na godišta to bi ovaj godišnji pregled uglađenom za predmet interesa trebao koristiti proteklu jesen. Proteklo godište, sezona ili vremensku cijelinu na prvom mjestu obilježava EUROKAZ, smotra kazališnih zbivanja održana u vrijeme Univerzijade, smotra s koje nema smisla izdvajati pojedine predstave već je treba izdizati kao cjelinu. Tokom trajanja EUROKAZ-a u gradu se osjećalo postojanje kazališta.

Druge, možda jednako važno mjesto u protekljoj godini, pruža sarajevskoj otvorenoj sceni OBALA, čije je Tetovirano pozorište pobralo svjetske komplimente i potom trijumfalno krenulo po Jugoslaviju. Njihov izraz – bez jedne progovorene riječi – govori svima razumljivim jezikom, mogao bi se uzeti kao primjer univerzalnog svjetskog kazališta. Treće, za svjet možda malo bitnije mjesto, pruža Krabulja Crvene Smrti u izvedbi amaterske kazališne radionice INAT, situirane u Puli. Riječko se kada dogada da bilo čija postava pretendira na epitet amaterskog i izazove pri tome više interesu od većine dokazanih profesionalaca. Dokazujući da za kazalište prije treba ljubavi a tek potom i instituciju, INAT – kreće dobrim putovima.

Uz prva tri mjesto protekle se godine zbijalo relativno puno istupa, među kojima se svakako mora spomenuti činjenica kako je dobar dio uglednih i dokazanih kazališnih prostora još uvijek zadovoljan sindikalnom raspodjelom svih svojih ulaznica – i dok tako ide, ne pokušava ništa nova.

POLET 381, 27 22. I. 1988.

DOBRA VJEST

LIPA, LIPA, LIPA!!!

Ovaj put samo iz ustiju Bože Radulovića, tajnika zajednice usmjereno obrazovanja. Lipu su počeli renovirati. Radovi su počeli. Izvođač je Po-slovna zajednica »Gradine«. Po ugovoru koji su zaključili sve bi trebalo biti gotovo za pet mjeseci od 15. 01. 1988. Pa, živi bili pa vidjeli!!!

Trideset milijardi (avans) osigurano je iz Savezne SIZ-ova, a preostalih trideset milijardi uplaćuju ovih dana radne organizacije. Izvršiti će se totalno adaptacija unutrašnjeg i vanjskog prostora, uvesti će se centralno grijanje i naravno promjeniti prozori.

Pitanje opreme i još nečega će se naknadno riješiti, a o tome u slijedećem broju, nadamo se od direktora škole Ibre Porobića.

Biljana Radojčić

BILO JE LUDO

Polovinom januara, točnije – 15. 01. 1988., u Domu JNA proslavili smo čuvenu studentsku feštu: Brusošijadu. Naravno, ona je trebala biti zajednička za studente ova fakulteta, ali su, nažalost, njenoj organizaciji pristupili samo studenti SET »Dr. Mijo Mirković«, dok su studenti Pedagoškog fakulteta pokazali minimalan interes, ne samo za organizaciju, već i posjetu »Brusošijadi« u funkciji gostiju. No, mi smo se veselili čiste savjesti jer smo im poziv za dolazak uputili.

Odaziv naših studenata bio je veoma velik, a isto bi se moglo reći i za priliv gostiju »izvana«. Krunu svemu davalo je prisustvo profesora ova Studija.

Bilo je ludo...

Glavnu ulogu za veselu i ležernu atmosferu imali su članovi »Banana« benda, a tome su doprineli i članovi KUD-a »Mate balota« svojim malim programom u uvodnom delu večeri. Zatim učesnici kumičnih takmičarskih igara. Bilo je tu plesanja s balonima, gaženja nogu, vrtoglavje jurnjave za desnim cipelama, čarapama, upaljačima, kravatama, ženskim torbicama..., laičkog, ali šašavo-originalnog kan-kana, i rock-and-rolla, nadmetanja za »najlepši glas večeri« (to je zaista vredno čuti!), a sve to uz salvu smeha prisutnih gostiju i njihov poticajni aplauz. Opšte »vrenje« izazvala je lutrija, jer su svih pohrili za srećkama nadajući se sedmodnevnom skijanju u Kranjskoj Gori ili »bar« izletu u Veneciju. Oni s »snajviše sreće« su izvukli po jedan primerak,, pa, naravno, »Petice«.

Posebnu ulogu u dobro organiziranom, a istovremeno vrlo duhovitom usmeravanju tokova celokupne večeri imao je voditelj programa, sekretar OO SSO SET »Dr. Mijo Mirković« – Saša Petrović.

No, za samu mogućnost organiziranja »Brusošijade« moramo zahvaliti našem pokrovitelju koga sačinjavaju brojni obrtnici (frizeri, kozmetičari, ugostitelji, kožari, vlasnici modnih butika itd.) i radne organizacije s područja opštine Pula.

VESNA VUJIČIĆ

NATJEČAJ

Tradicionalni XVI susret mladih pjesnika i recitatora »Poznanovec 88« održat će se ove godine 14. i 15. svibnja u više mesta Hrvatskog zagorja..

Ove godine Susret se održava u čast Dana mladosti i Dana općine Zabok.

Pozivaju se svi mladi koji žele učestvovati da pošalju najmanje tri pjesme ili jedan prozni rad u 5 primjeraka, a recitatori da prijave tekstove koje će recitirati najkasnije do 1. travnja 1988. godine na adresu:

Općinska konferencija SSOH Zabok
Matije Gupca 13 (za Susret)
41210 Zabok

PET – Glasilo Saveza socijalističke omladine Hrvatske Pula

DAVAC: Općinska konferencija SSOH Pula

SAVJET LISTA: Mirjana Čimović, Silva Bodlaj, Anton Crnobori, Lorena Del Trepš-Savić, Aldo Kliman (predsjednik), Marjan Kostešić, Elvis Mileta, Slavomir Miljević, Valter Prenc, Luciana Puhar, Daniela Rotta (zamjenik predsjednika), Bruno Stermotić, Goran Šetić-Zec, Jadranka Valković

V.d. GLAVNOG I ODGOVORNOG UREDNIKA: Mirjana Čimović

REDAKCIJA: Mario Benčić, Boris Bjelica, Nataša Dragun, Saša Jovanović, Biljana Radojčić, Nadan Rojnić, Daniela Škandul, Olga Visković-Mandić

GRAFIČKI UREDNIK: Nadan Rojnić

TEHNIČKI UREDNIK: Zdravko Businello

FOTOGRAFI: Eduard Stenja, Igor Zirojević

TISK: »Novi list« Rijeka, »Tipograf« Rijeka

ADRESA REDAKCIJE (privremena): Pula, Joakima Rakovača 12

TELEFON: 22-967/052

PRILOZI SE NE VRAČAJU

RJEŠENJEM REPUBLIČKOG KOMITETA ZA INFORMIRANJE SRH LIST JE UPISAN U EVIDENCIJU JAVNIH GLASILA POD BROJEM UP-427-2/83.

MISLJENJEM REPUBLIČKOG KOMITETA ZA PROSVJETU, KULTURU, FIZIČKU I TEHNIČKU KULTURU SRH BROJ 3207/1-1983. LIST JE OSLOBODEN PLAĆANJA POREZA NA PROMET

IMPRESSUM

SOCIJALISTIČKA REPUBLIKA HRVATSKA
REPUBLIČKI SEKRETARIJAT ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE

objavljuje

NATJEČAJ

za prijem pripadnika milicije srednje školske spreme
za rad u organima unutrašnjih poslova na teritoriju
SR Hrvatske

UVJETI NATJEČAJA

Natjecati se mogu muške osobe, ako ispunjavaju slijedeće uvjete:

- da su regulirali vojnu obvezu,
- da imaju srednju školsku spremu,
- da nisu stariji od 25 godina.

Pored navedenih kandidati moraju ispunjavati i slijedeće uvjete:

- da nisu krično kažnjavani,
- da se protiv njih ne vodi krični postupak
- da su psihički i fizički zdravi, što utvrđuje nadležna zdravstvena komisija,
- da ispunjavaju ostale uvjete iz člana 70. Zakona o organima unutrašnjih poslova.

NATJEČAJ JE OTVOREN DO 31. 03. 1988. GODINE

Gotovo je nemoguće, bez grižnje savjesti, sastaviti tablicu 10 najboljih kazališnih predstava, jer je većina predstava ove godine izvedeni nedovjedno ispod kriterijskog minimuma – Dobar glas nije vazda i garantija kvaliteta, jer postoje i zakulisne igre koje kampanjski forsiraju odredene predstave, kao što je to slučaj s »Buđenjem proljeća« u izvedbi Beogradskog dramskog pozorišta

10. »KRABULJA CRVENE SMRTI« po E.A.Poeu u adaptaciji i scenskoj postavki Dramske radionice »Inat« KUD-»Mate Balota« iz Pule, u režiji Branka Sušca. Spomenuto izvedbu sa Republike smotriće amatera u Filipakovu ova tablica pretpostavlja mnogim profesionalnim predstavama inače obilnog publicitera. Riječ je o teatarskoj igri vrlo supitnog senzibiliteta i multimedijalnog znaka, zavidnog stupnja scenske atraktivnosti pri zamjeni riječi drugim oblicima scenskoga govora.

»ZLOČIN NA KOZJEM OTOKU«

1. »ZLOČIN NA KOZJEM OTOKU« Ura Bettija, izvedba Slovenskog mlađinskog gledališta iz Ljubljane, režija Paola Magellija.

2. »HOMO VOLANS« Nenada Prokića, izvedba Narodnog pozorišta iz Sombora, režija Dejanja Mijatovića.

3. »ZIVOT JE SAN« Calderona de la Barca, izvedba Festivalskog ansambla Dubrovackih ljetnih igara, režija Dusana Jovanovića.

4. »DOGADAJ U MJESTU GOGLI-SLAVKE« Gruma, izvedba Slovenskog narodnog gledališta iz Ljubljane, režija Mete Hocevar.

5. »BLJESAK ZLATNOG ZUBA« Mate Matišića, izvedba Drame splitskog HNK, režija Marina Cara-Rišća.

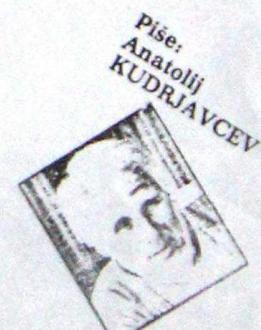
6. »BLOODY MARY« kvarteta Lengyel, Serbedžija, Kokotović, Ristić, izvedba Narodnog pozorišta iz Subotice.

7. »VISE OD LJUBAVI« Sama Sheparda, izvedba Drame splitskog HNK, režija Nenadi Delmestre.

8. »LUĐI DANI« Beaumarchaisa i Von Horvatha, izvedba Zagrebačkog dramskog kazališta »Gavvela«, režija Paola Magellija.

9. »SVETI GEORGije UBIVA AZ-DAHU« Dusana Kovacevića, izvedba Srpskog narodnog pozorišta iz Novog Sada, režija Egona Savina.

10. »KRABULJA CRVENE SMRTI« po E.A.Poeu, izvedba Dramske radionice »Inat« KUD-»Mate Balota« iz Pule, režija Branka Sušca.

>PUKLA TIKVA« U IKUS-u

Tekst: Olga Visković-Man
Fotografije: Eduard Strenja

Nakon što su im isplaćene nedopustivo niske zarade, 350 radnika IKUS-a na radu u »Ulijaniku« pet dana je štrajkalo uoči Dana Republike, zahtijevajući od svog rukovodstva i šire društvene zajednice pravdiji tretman. Omladinska organizacija tog kolektiva sa svojim čelnim ljudima, svrstala se uz radnike, zahtijevajući da se preispita odgovornost rukovodstva kolektiva zbog teške materijalne situacije u koju je zapala radna organizacija. U toku štrajka direktor i još dvjocica rukovodilaca su smijenjeni, a omladinama je pripisano da su bili kolovode „bunta“. Oni su argumentirali svoj stav u dopisu kojeg su uputili Općinskoj konferenciji SSOH Pula, gdje stoji da ne opravdavaju štrajk kao metod rješavanja problema, ali da je stanje u radnoj organizaciji i samoupravnim organima nametnuto obustavu kao jedini preostali način rješavanja problema, te da je stoga podržavaju. U istom dopisu stoji da su Općinski komitet SKH Pula i Općinsko sindikalno vijeće mogli i moralni način vremena za aktivnije učešće u proteklim zbivanjima. Štrajk je postao učestala pojava u našem društvu, a kako je on buknuo u IKUS-u predmet je ovog teksta.

Parafrizirajući poznatu Tolstojevu rečenicu o sretnim i nesretnim porodicama, isto možemo reći i za radne kolektive. Dok im dobro ide, svi su nalik jedni drugima. Prema dobru poznatom nam jugo-filmu, radnici rade i pomalo zabušavaju, rukovodili rukovode i pomalo malverziraju (ako su pametni, sve u granicama zakona), samoupravljanje i poslovodenje uzajamno se trpi i „pokriva“ i sve štima dok je poslovni rezultata, a ispalte osobnih dohodatak redovne. Čim ponestane novca za isplatu plaća, jer se briga o radnom čovjeku u većini Ro svela samo na to, kola naglo krenu nizbrdo, sve se poremeti, a načito međuljudski odnosi. Tu počne pucati po svim šavovima, nastaje psiho-dugotrajni, mučnički sastanak, a suštinski problem, a to je – kako najbrže i najlakše izići iz krize – odlazi u drugi plan, dok je u prvom planu guloženje oko nebitnih stvari.

Svaki se kolektiv sa svojim teškoćama bori na svoj način, ovisno o konstelaciji „subjektivnih snaga“. I utjecaj „objektivnih snaga“. I tu ima razlike. Ako je riječ o malom kolektivu, objektivne snage drže se po strani. Neka to sami rješe. Oni imaju pune ruke posla da drže stvar pod kontrolom u velikim sistemima, kao što je »Ulijanik«. Jer, kad bi tamo „pukla tikva“, tko zna gdje bi tome bio kraj. »Ulijanik« je klična privrednog života Pule, kad mu loše krene, nikom se ne piše dobro. Čitava lanjska godina protekla je u znaku reanimacije sloboda koji je pokleknuo uslijed nelikvidnosti i nenaplaćenih domaćih i stranih potraživanja. Ipak, zahvaljujući razumijevanju najšire društvene zajednice i banaka, uspijevaće se namaknuti novac za redovnu isplatu osobnih dohodata (premda ne i za doprinose SIZ-ovima). Čak štoviše, krajem godine »Ulijanikovi« su odnijeli kućama podebele isplatne vrećice.

PROSJEK OD U 1987. g. ISPOD OPĆINSKOG NIVOA

Istodobno, radnici »IKUS-a« nisu dobili ni za minimum egzistencije. Prosječni osobni dohodak u prvih devet mjeseci 1987. godine bio je 145 tisuća dinara, najniži 104.237 dinara, a najviši 359.419 dinara. Njihov prosjek daleko je ispod općinskog projekta. IKUS je radna organizacija za industrijsko-koperativne usluge, zapošljava 580 radnika uglavnom niske kvalifikacione strukture i angažira ih najčešće na najtežim manuelnim poslovima gradnje broda u domaćim brodogradilištima u Puli, Rijeci i Splitu.

Prilikom isplate osobnih dohodata 20. studenog mnogi su na svojim isplatnim vrećicama pročitali iznose od 40, 50 tisuća dinara. Kako se sve to događalo uoči Dana Republike, kada velika većina odlazi u svoje rodne krajeve, začinjili su da nemaju dovoljno ni za put, a kamoli za što drugo. Vidjevši da su »Ulijanikovi« dobili istodobno i do deset puta više, zauhalo im je, te je 23. studenog njih 350 s radilišta »Ulijanik« stupilo u štrajk. Održan je izvanredan zbor radnika, ali on nije smirio radnike. Na zboru su bili pozvani i predstavnici »Ulijanika« i društveno-političkih organizacija grada, ali odazvao se samo Ratko Divišić iz Općinskog sindikalnog vijeća. Radnici su zahtijevali da im se isplati disciplinska premija i povećanje osobnih dohodata za 30 posto prema odluci Radničkog svjeta, te da ih se ravnopravno tretira s radnicima »Ulijanika«. Uzvratna informacija bila je da je radna organizacija nelikvidna zbog nenaplaćenih potraživanja u ukupnom iznosu od preko 600 milijuna dinara, od čega je samo »Ulijanik« dug iznos oko 350 milijuna dinara. Radnicima objektivno nije moglo biti udovoljeno, a pošto nikakva objašnjenja nisu pomogla, štrajk je nastavljen i idući četiri dana u kojima je, baš kao u klasičnoj drami, došlo do novih zapleta. Nezadovoljstvo koje je kulminiralo obustavom u »Ulijaniku« (radilištu u Rijeci i Splitu nisu se uključila, a ni radnici uprave) zakomplikiralo je ionako već zategnute odnose na relaciju rukovodstvo – baza.

Ni slijedećeg dana nagovaranja rukovodilaca da se nastavi rad, nisu uspjela. Istog dana direktor je sazvao sastanak svih nosilaca funkcija, ali su se odazvali samo sekretar partijske organizacije i predsjednik Samoupravne radničke kontrole. Tada su direktori uručeni novi zahtjevi radnika. Onim starima pridodati su još preispitivanje odgovornosti svih rukovodilaca i s tim u vezi inspekcijska kontrola

SDK i SUP-a. Slijedećeg dana održan je sastanak OOSK na kojem je pala žučna i mučna diskusija, a na kraju donesen slijedeći zaključak: da se djelomično podržava obustava rada zbog niskih osobnih dohodata, ali se osuduje način na koji je provedena, da valja odmah nastaviti s normalnim radom, a direktori i financijski rukovodilaci zaduzuju se da odmah kontaktiraju »Ulijanik« i pokušaju utjerati neplaćene račune. S ovog sastanka dio komunista otišao je nezadovoljan, a radnici su nastavili štrajkati i s tradan. Među njima i komunisti.

Tu je sekretar Osman Huskić doživio osobnu dramu, jer su radnici u »Ulijaniku« na njegovo nagovaranje da nastave s radom, a da ne prepuste rukovodstvu da riješi stvar burno reagirali, te je on zatražio premeštaj na drugo radilište. Direktor se zatim sastao s predsjednikom Poslovodnog odbora »Ulijanika« i uspio dogovoriti djelomičnu naplatu, te je obavijestio Dragu Živanović, rukovodioca radilišta »Opremanje broda« da će sutradan biti isplaćena disciplinska premija i povećanje OD za 30 posto.

SUSPENZIJE RADNICIMA

Nezadovoljni djelomičnim rješavanjem svojih zahtjeva, radnici su nastavili štrajkati. Na to direktor piše suspenzije četvoricu radnika: Milanku Dobrijeviću, Zijadu Drndiću, Marinu Dobrijeviću i Nikoli Kovačeviću, smatrajući ih organizatorima štrajka. One su im uručene zajedno s isplatnim vrećicama. To je na radilištu izazvalo opće ogorčenje, pa su radnici kolektivno napustili »Ulijanik« i otišli u sjedište radne organizacije u Ulici JNA da zatraže obrazloženje. Pretodno su obavijestili SUP, kako se to ne bi shvatilo kao ulična demonstracija.

U dvorištu je održan izvanredni zbor, ali je direktor odbio izći pred radnike. Tu je izrečeno mnogo sumnji u pravilno rukovodenje, o čemu postoji pisani materijal (bez dokaza). Tako su Fabrisu i Boljunčiću pripisane malverzacije s kupo-

vinom zaštitnih sredstava i protrošnog materijala, adaptacijom i kupovinom stanova bez odluke samoupravnih organa, pritisak na organe upravljanja pri donošenju odluka, sumnje sprege s privatnim sektorom, kupovanje namještaja za njihove kancelarije, korištenje bonova za topli obrok i trošenje reprezentacije, a Cvitku Leniču malverzacija s društvenim sredstvima dok je bio predsjednik sindikata. Odgovornost za tešku materijalnu situaciju IKUS-a radnici su pripisali navedenoj trojici rukovodilaca, te su inzistirali da ih se odmah suspendira s rukovodećim mjestima i udalji iz radne organizacije, ne čekajući izvještaj inspektora SDK i SUP-a. Istodobno, zatražili su da im se isplati razlika do prosečnog osobnog dohotka u komuni i to od 1. siječnja do 30. rujna, najkasnije do 31. prosinca 87. Nakon usvajanja ovih zahtjeva, radnici su spremni nastaviti s radom, uz obavezu odradivanja neodređenih sati.

Istog dana, na kraju rāđnog vremena, održana je sjednica Radničkog svjeta, na kojoj su ukinute suspenzije radnicima, a potvrđene one izrečene na izvanrednom zboru. Za vršioca dužnosti direktora Radnički savjet imenovan je Krešimir Tršinski, stručnog suradnika za tehničko-komerčialne poslove. Zbog naglog obrata situacije, došlo je do zbrke u formalnom administriranju odluka. Naime, suspenzije može izreći samo direktor radne organizacije, a nije uobičajeno da on tu mjeru izreke sam sebi. Nakon ovakvih odluka, radnici popodnevne smjene otišli su na posao, dio je radio i za vrijeme praznika, a nakon praznika na posao su se vratili svi radnici.

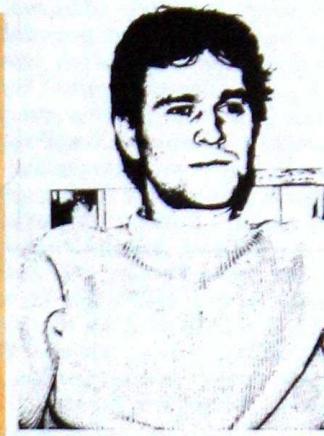
Tako je štrajk zaključen 27. studenog, ali je za čitav kolektiv uslijedila mučna situacija podijeljenosti. Premda oni tvrde da to nije točno, ipak postoji dva tabora. Suspenderani rukovodiliči nastoje se vratiti na svoja radna mesta, tvrdći da nikakvih malverzacija nije bilo, da je sve to obični revansizam nekolicine radnika koji su nahuškali masu. Na mogućnost da se Fabris vrati na direktorsko mjesto, radnici iz neposredne proizvodnje odlučno reagiraju prijetnjom o ponovnom štrajku. Istodobno, vršilač dužnosti direktora Tršinski nailazi na čitav niz teškoča u konsolidaciji finansijskog stanja radne organizacije, uz slabu podršku općinskih struktura i tihib opakoj dijelu radnika iz uprave.

OVOG PUTA NIJE UPALILO

Štrajk nije izbio s namjerom da se smijeni rukovodstvo, već zbog niskih zarada, ali je nekim svojim postupcima Fabris dodatno naložio elektrizirajuću situaciju. Valja reći da je on u IKUS došao prije deset godina kao prinudni upravitelj, nakon što je bio smijenjen dotadašnji direktor Vaso Vulin. Pod rukovodstvom Fabrisa IKUS je imao svoju „zlatno-razdoblje, proizvodnju, ekspanziju, poboljšani društveni standard, solidne plaće. Do krize je došlo prije dvije godine, istodobno kad i u domaćini brodogradilištima, čiji je IKUS koparant. Našavši se iznenada u vrtlogu unutrašnjih nezadovoljstava, Fabris je, zadržavši manire prinudnog upravitelja, pokušao na svoj način rješiti situaciju. To ovog puta nije upalilo.

Na sjednici Radničkog svjeta održanoj 25. siječnja, na kojoj su rješavane žalbe suspendiranih rukovodilaca i njihovih zahtjeva da se vrate na ista radna mesta, nije pala odluka njima u prilog, pa će se daljnji postupak voditi na sudu udrženog rada.

Sto se tiče finansijskog stanja IKUS-a, oharabuje činjenica da će završni račun po svoj prilici iskazati pozitivan rezultat, da je donesen program mjera za konsolidaciju poslovanja, te se planira povećanje osobnih dohodata za 25 posto od 1. siječnja ove godine. Iz brodogradilišta stizu nove narudžbe pa će početi tečajevi za osposobljavanje 30 skelara, 40 zavarivača, 20 brusača i 15 ravnača, a otvoreno je novo radilište u Izoli.

SEAD MUJANOVIC, predsjednik omladinske organizacije:

– Nezadovoljstvo se gomila posljednje dvije godine. Bio sam zbijlja ogorčen kad sam vidio iznos na isplatnoj vrećici 20. studenog. Pretpostavljam da su tako i drugi, obustava je uslijedila spontano, nije bilo ni hušča ni podstrekna kako je nama nekolicini prišlo. Ispod dana, na kraju rāđnog vremena, održana je sjednica Radničkog svjeta, na kojoj su ukinute suspenzije radnicima, a potvrđene one izrečene na izvanrednom zboru. Za vršioca dužnosti direktora Radnički savjet imenovan je Krešimir Tršinski, stručnog suradnika za tehničko-komerčialne poslove. Zbog naglog obrata situacije, došlo je do zbrke u formalnom administriranju odluka. Naime, suspenzije može izreći samo direktor radne organizacije, a nije uobičajeno da on tu mjeru izreke sam sebi. Nakon ovakvih odluka, radnici popodnevne smjene otišli su na posao, dio je radio i za vrijeme praznika, a nakon praznika na posao su se vratili svi radnici.

Tako dana, na kraju rāđnog vremena, održana je sjednica Radničkog svjeta, na kojoj su ukinute suspenzije radnicima, a potvrđene one izrečene na izvanrednom zboru. Za vršioca dužnosti direktora Radnički savjet imenovan je Krešimir Tršinski, stručnog suradnika za tehničko-komerčialne poslove. Zbog naglog obrata situacije, došlo je do zbrke u formalnom administriranju odluka. Naime, suspenzije može izreći samo direktor radne organizacije, a nije uobičajeno da on tu mjeru izreke sam sebi. Nakon ovakvih odluka, radnici popodnevne smjene otišli su na posao, dio je radio i za vrijeme praznika, a nakon praznika na posao su se vratili svi radnici.

KREŠIMIR TRŠINSKI, vršilač dužnosti direktora, dipl. inženjer:

– Ljudi su možda siti svega, ali su gladni. Ako netko ne dobije platu, kako da ne bude gladan? Plaću za studeni smo osigurali. Zvao sam redom pulske kolektive i druge, posudili su ili bar rekli tko ima pare. Ako ste čuli tresak, to je to – pao mi je kamen sa srca. Ali, samo da slijedeće plase... Radnici su me izabrali premda ja nisam s njima bio u kontaktu, ne više nego bilo tko drugi iz uprave. Pa im se nisam uspio zamjeriti. A istina je da sam mjesec dana prije toga došao u sukob s Fabrisom. Nisan se složio s nekim njegovim postupkom. Kad je došlo do štrajka, namjeravao sam se držati po strani, ali, stičaj okolnosti htio je druge. Rekli su mi doslovno pet minuta prije početka sjednice Radničkog svjeta, da me namjeravaju predložiti za vršioca dužnosti. Da su mi rekli tri sata prije... U prvi mah svatko se poveseli. Mjesto direktora, najveća placa, važnost. Zatim, čovjek postaje svjetan situacija. Na kraju, kad sve odvagne i dobro razmotri situaciju i svoje šanse u njoj – odustane svatko pametan. Ja nisam imao vremena. No, sad razmišljam o tome kako da opstanem. Uputio sam apel svim strukturama i »Ulijaniku« da nam pogomognu. Nije uslijedila nikakva reakcija, odnosno, tekstopis shvaćen je kao prijetnja.

JORDAN BOLJUNČIĆ, bivši rukovodilac proizvodnog sektora:

– Mi smo imali povjerenja u te ljude sve do prije pola godine, kad smo morali provesti mjeru zbog bolje discipline. Uveli smo knjige prekovremenog rada, evidenciju izlazaka poslovnih i rukovodilaca radilišta. Oni su se našli uvrijedeni, nisu se javljali. Zaključio sam da treba promijeniti rukovodilaca i Zivanović je to znao.

Cekali su povoljni trenutak, a to je bio taj – neispisivanje premije. Radnicima su svatko napravili: da imamo kuce od mramora, jahte, da ugovaramo poslove na stetu radne organizacije... Nije točno da ljudi nisu informirani. Zaključke kolegija dobivaju svi nosioci funkcija i članovi SK. Ljudi smo pozivali na izvanredne zborove. U petak, prije obustave, imao sam sastanak sa svim rukovodilcima radilišta gdje smo se dogovorili da treba sazvati izvanredan zbor, da »Ulijanik« vidi da smo odlučili oštro. Ali, nijma to nije bio dovoljno. Htjeli su naše smjerenje. U toku štrajka održan je 24. studenog partiski sastanak. Jedan od zaključaka bio je da treba prekiniti štrajk. Ali, Živanović i Dobrijević su nisu toga prihvatali. Iza tog održanog je sastanak 17. prosinca, kada su bili prisutni drugovi Matović i Gržetić. Tada je pokušao ostvrditi odgovornost sve one koji nisu htjeli raditi i uopće, ponašati se kao lider.

– Da li se želite vratiti?

– Obavezno, sva trojica. Zbog svih onih koji že da se vratile. Samo 20 ljudi je protiv toga. Nemam ništa protiv toga da na mjesto direktora dođe neutralan čovjek izvana. Ali, nijma to nije bio dovoljno. Htjeli su naše smjerenje. U toku štrajka, održan je 24. studenog partiski sastanak. Jedan od zaključaka bio je da treba prekiniti štrajk. Ali, Živanović i Dobrijević su nisu toga prihvatali. Iza tog održanog je sastanak 17. prosinca, kada su bili prisutni drugovi Matović i Gržetić. Tada je pokušao ostvrditi odgovornost sve one koji nisu htjeli raditi i uopće, ponašati se kao lider.

DRAGAN ŽIVANOVIĆ, rukovodilac radilišta »Opremanje broda«:

– U ovoj radnoj organizaciji sam već dugo godinu. Nikad nisam dozvoljavao da se radi nešto izvan propisa. Na pritisku sam reagirao odlučno, pa ako je trebalo i ostavakom. Bio sam sekretar OOSK u IKUS-u prije deset godina kad je iz partije isključen Vaso Vulin, tadašnji direktor RO, zbog malverzacije u poslovanju. Uvjeti rada i životu IKUS-ovih radnika nisu se nimalo poboljšali, a novci su potrošeni na uređenje kućice u sklopu IKUS-ovog dvorišta, premda se ne zna čija je. Zvao sam rukovodioce da održe zbor i odgovaraju na pitanje radnika, ali nisu htjeli. Sebe ne smatram nikakvim liderom u ovom slučaju, radnici su postupali po svojoj savjeti.

CVITKO LENIĆ, bivši poslovod: – Ja štrajk uopće ne odobravam, možda sam baš zato i suspendiran, a valjda i zato što sam prijatelj Fabrisa i Boljunčića. Drugi valjan razlog ne vidim. Na vanjskim radilištima nitko nije štrajkao. Kao bivši predsjednik sindikalne organiz

OMLADINSKI WEEKEND

PET... BROJ 4 STRANICA

Tako nazivani »omladinski aktivisti« i ove su se godine sastali ne bi li se jedan drugome izjadali i međusobno si pokušali objasniti što i kako raditi. Organizator, Općinska konferencija SSOH Pula okupila je njih 110, jednog sunčanog vikenda na Punti Verudeli, od 22. do 24. siječnja. U petak, o otvaranju tog tradicionalnog seminarata, održana je sjednica Općinske konferencije SSOH (11. po redu) kojom je dominirala tema »Razvijutak ili razvojna kuhinja SSOH«. Vjerovali ili ne, program ovako veselog naslova (o pravopisu nećemo) je program republičkog rukovodstva SSOH koje, kako nas je uvjerao Damir Mihalić (profesionalni član istog), najzbiljnije namjerava organizirati njegovo provođenje u svakoj općini. Inače, taj se program može nabaviti u OK SSOH Pula.

Drogog su dana seminara aktivisti razmjenjivali iskustva po grupama (nakon općeg razmjenjivanja iskustava tokom prethodne večeri). Radnici-omladinci, učenici i studenti, aktivisti iz mjesnih zajednica, predstavnici društvenih organizacija i voditelji pionira dogovarali su se što i kako dalje. Poslije podne je sve sudionike seminara predstavnik Općinskog komiteta za privrednu Ljubo Ilić informirao o općinskom programu razvoja male privrede.

Po već ustaljenoj tradiciji, posljednjeg dana seminara omladinci su ugostili »gradske oce« koji su se ovoga puta odazvali u punom sastavu i tri su sata udovoljavali radoznaosti svojih mlađih kolega.

OZBILJNI RAZGOVORI

Stigli su točno na vrijeme, elegantno odjeveni u svjetla tamna odijela, uz obavezne neupadljive kravate, ostavljajući dojam ozbiljnosti i samouvjerenosti. Ušli su jedan za drugim u prepunu dvoranu u kojoj je atmosfera već bila dobro podgrijana očekivanjem najzanimljivijeg susreta seminara. Uz svog domaćina Mladenu, omladinskog predsjednika, ozbiljnog izraza posjedali su uza stol, zadržavajući ozbiljni izraz lica tokom cijelog razgovora. Vjerljivo u skladu s odgovornostima koje ih pritišću i ozbiljnošću situacije u općini. Tema je bila »Aktualni društveno-ekonomski trenutak općine Pula« i pokazalo se da obuhvaća gotovo sve. I na pitanja koja su se doticala gotovo svega aktuelnog u pulskoj općini u protekljoj godini susretljivo su odgovarali: Božidar Pavlović i Tomislav Ravnić iz Prirodne komore, Anton Crnobori, predsjednik Socijalističkog saveza, Ivica Perčan, predsjednik općine Pula, Livio Matošević, sekretar Općinskog komiteta SKH, Miho Valić, predsjednik SUBNOR-a, Đorđe Mošnja, predsjednik Općinskog sindikalnog vijeća, Olindo Bulešić predsjednik Izvršnog vijeća općine, Anton Peruško, potpredsjednik Izvršnog vijeća općine, i Vladimir Žmak iz Općinskog komiteta za privrednu koji je temeljito ali sažeto iznio uvodne informacije.

Prisustvujući omladinskom seminaru u punom sastavu i broju, deset najgovornijih općinskih funkcionera pokazalo je ličnim primjerom koliko pažnje treba posvećivati omladini. No, dobro je primjetiti da je omladinski seminar njihovo gotovo jedino javno pojavljivanje ovakve vrste, ako izuzmemo sjednice organa kojima rukovode. Praksu organiziranja susreta s rukovodiocima na kojima se svakome omogućuje da svoje općinske političare pita za »zdravlje«, općinsku politiku, konkretnе stvari i da ih, uostalom, vidi, trebalo bi više njegovati i to ne samo s omladinom. Ako školarci i mladi radnici, najčešće slabo informirani i manje stručni, znaju svojim pitanjima natjerati funkcionere na razmišljanje i potaknuti im nove ideje, kako li bi tek »odgovoriti« vodili poticajne razgovore u društvu, stručnjaka, ili pak najobičnijeg »Frane Ložića«.

Inače, u kiši raznovrsnih pitanja zanimljivo je bilo primjetiti kome se najčešće upućuju, odnosno tko najčešće odgovara. Bili su to Livio Matošević, ispred SK, i Olindo Bulešić, predsjednik općinske vlade. Politika i uprava, ideologija i vlast. Već je to pomalo indikativno za ocjenu koliko stanje u društvu i samoupravljanju odgovara načelima samoupravljanja i delegatskog sistema proklamiranim Ustavom SFRJ i programom SKJ. A u razgovoru je nekoliko puta ponovljeno da je baš razlika između načelnog i stvarnog ono što mladi ljudi najviše osjećaju i iz čega izvire njihova malodušnost i pasivnost. No, ukupno gledajući, svaki je predstavnik općinskih struktura bio pitan i dobio priliku da omladincu informira o aktivnostima koje su u toku.

HISTRIA

Iako je po ugovoru s »Arenaturistom« seminarce trebalo smjestiti u hotelu »Belvedere« u Medulinu, omladinci su ipak imali prilike iznutra upoznati najnoviji pulski hotel A kategorije »Histriu«. Ne svojom namjerom, kako je odmah na početku objasnio Mladen Kocijančić, predsjednik OK SSOH Pula. Naime, iako je smještaj ugovoren, u »Belvederu« nije bilo mesta, pa je davaoc usluge korisnike morao smjestiti po istoj cijeni u nekom od svojih objekata. Mjesta je, izgleda, bilo samo u »Histriji«. Nakon tri dana neplaniranog boravka u ovom hotelu, o kojem po gradu kruži fama o njegovom komforu, moglo se primijetiti da osobije hotela i »Arenaturist« trebaju uložiti još puno, truda i rada da bi hotel doveli na razinu koja se očekuje od objekta tako visoke kategorije.

Štrajkovi

Nekoliko sudionika tražilo je informacije o štrajkovima koji su se u protekljoj godini kod nas dogodili. Na takva šakljiva pitanja u pravilu je odgovarao predstavnik SK, dok je predstavnik Sindikata (možda jer je nov na dužnosti) tu djelovao pomalo zbrunjeno, iako bi po ulozi Sindikata trebao biti najupoznatiji. Omladinci su, uglavnom, doznali da je uzrok »obustavama rada«, kako ih naši rukovodioци i dalje ljupko zovu, najčešće premali osobni dohodak radnika. Od toga obično počne, pa se nakon toga analiziraju uzroci i odvajaju od posljedica. Uglavnom, od Livia Matoševića saznali smo da naša općina ima sreću da čisto političkog problema nema, iako u situaciji kada njena privreda od iznadprosječne naglo postaje ispodprosječna opasnost za svaku vrstu ekscesa rasta.

ZADATAK ZA STARIE DRUGOVE

Nekoliko pitanja, odgovara i replika ticalo se omladinskog kluba koji je kao svoj prioritetni program inicirala OK SSOH Pula. Od donošenja koncepcija kluba i njegovog uvrštanja u Srednjoročni program razvoja općine, nije pronaden odgovarajući prostor. Iako, se stječe dojam da omladinski rukovodioци nisu dovoljno na taj zadatok podsjećali svoje starije drugove, na seminaru je Ivica Perčan, predsjednik općine, konstatirao da je o tom zadatku rukovodstvo razgovaralo na prešlogodišnjem seminaru i sad ponovo na ovom. U međuvremenu – ništa. A stvar je ipak u jednom od važnijih općinskih programskih dokumenata.

PETICA

Imali smo zadovoljstvo i da se o nama progovori koja. Naime, kao javno glasilo imamo društveno priznati status nosioca društvenog sistema financiranja u općini. A finansiranje još uvek ne. I saznali smo da je postupak za finansiranje općinskih javnih glasila u toku i u završenoj fazi. SIZ Kulture trebao bi postati SIZ kulture i informiranja i onda fešta. A do tada, vidjet ćemo.

FRKA U PRIVREDI

Iako imamo mnoge komparativne prednosti, zbog opće privredne situacije i nedostataka u infrastrukturni privreda nam je u frci. Nelikvidnost, stagnacija fizičkog obima proizvodnje, jedva zamjetan rast dohotka i akumulacije. Najveći trenutni problemi s vodom, cestama i istarskim aerodromom zadesili su nas svi istovremeno baš u nezavidnoj ekonomskoj situaciji. Od prisutnih privrednika suočeni smo s najozbiljnijim upozorenjem da ukoliko se odmah i istovremeno ne počne s rješavanjem ovih problema, privreda Pule i Istre može doći u situaciju da »stavi ključ u bravu«. A onda od zapošljavanja, obrazovanja i rješavanja nekih pitanja koja pokreće omladina i koja traže ekonomski uspješnu privredu – ništa.

TOČNO U PODNE

Točno u podne, ne zbog nedostatka pitanja ili volje za odgovaranje, završen je sve zanimljiviji razgovor s pulskim »baticama« uz aplauz ipučen njihovoj dobroj volji i, vjerojatno, budućem radu. Kraj razgovora bio je i kraj tradicionalnog seminarata koji je ispunio svoj cilj, ako je svojim polaznicima proširio vidike i obnovio volju za društvenu aktivnost.

OMLADINSKI KLUB U PULI?

ŠTO JE OMLADINSKI KLUB

U posljednjih nekoliko godina u mnogim je sredinama došlo do stvaranja nekog oblika omladinskog kluba; no nazivali se oni klubovi, centri mladih ili omladinski domovi, zajedničko im je to da svojim programima nastoje popunjavati rupe u slobodnom vremenu zainteresiranih mladih ljudi prvenstveno razvijajući njihovu samo-aktivnost i programe koje sami osmišljavaju. Omladinski klubovi najčešće su pod direktnom »brigom« općinskih konferencijskih SSO i svoje vlastite programe koji nisu čisto »politički«, a za njih postoji veliki interes, omladinska rukovodstva ostvaruju kroz omladinske klubove. Navedimo najbliže primjere, iz riječke regije za koju tvrde da ima najrazvijeniji takav način rada. Omladinski klubovi postoje u Labinu, Pazinu, na Bujštini, u Senju, dva u Rijeci, još jedan u Poreču...

Omladinski dom radi u Zadru, dovršava se u Splitu; Centar mladih djeluje u Slavonskom Brodu, nekoliko ih je u Zagrebu... Uglavnom, činjenica je da se djelatnost omladinskih klubova u zadnje vrijeme razvija i da se mnogi programi organiziranog provođenja slobodnog vremena u klubovima osvremenjuju i unapređuju. A u Puli?

STRANICA 5 • PET • BROJ

KONCEPCIJA OMLADINSKOG KLUBA

Ponukani sve učestalijim pitanjima zainteresiranih o omladinskom klubu u Puli, odlučili smo da raspravu o tome pokrenemo i na našim stranicama. Za početak, objavljujemo isječke iz Konceptcije omladinskog kluba koju je kao prijedlog donijelo rukovodstvo pulskih omladinske organizacije u svibnju 1985. godine. Konceptacija je i danas, nakon gotovo tri godine, vrlo aktuelna i zanimljiva, mada bi kroz diskusiju koju o njoj pokrećemo mogla pretrptjeti i dopune ili izmjene. Vjerujemo da će predočenje ovog dokumenta javnosti potaknuti odgovorne u omladinskoj organizaciji i općini da konkretnije porade na stvaranju omladinskog kluba u Puli.

Pozivamo sve čitače da se svojim stavovima i prijedlozima uključe u ovu raspravu.

DRUŠVENA I POLITIČKA POTREBA ZA OSNIVANJEM OMLADINSKOG KLUBA

Već duže vrijeme stanje u provođenju slobodnog vremena mladih u Puli ukazuje na potrebu njegovog obogaćivanja, osmišljavanja i društveno-odgojnog usmjeravanja, u skladu sa interesima omladine i društva u cijelini.

Stavovi i zaključci najviših organa društveno-političkih organizacija u općini i šire također ukazuju na stanje u organiziranom provođenju slobodnog vremena mladih kako nije primjeren našem društveno-političkom i društveno-ekonomskom sistemu, posebno kada se uzme u obzir da se u provođenju slobodnog vremena mladih – »ispričice niz društveno-relevantnih interesa i potreba – radnih, odgojnih, obrazovnih, kulturnih, zabavnih, sportskih, rekreativnih i drugih. Osiguranje elementarnih društveno-ekonomskih pretpostavki za njegovo osmišljeno zadovoljavanje, te dostupnost svakom mladom čovjeku, mora stoga biti predmet stalne društvene brige, aktivnosti svih subjektivnih snaga, organa društveno-političkih zajednica, te organizacija i udruženja koji najneposrednije djeluju na tom planu.«

(Iz Akcionog programa djelovanja SSOH na provođenju slobodnog vremena mladih.)

Provodjenje slobodnog vremena mladih, odnosno kulturno-zabavni život mladih sa svim svojim odgojnim djelovanjem, bio je predmet siroke političke rasprave, počevši od 10. kongresa SSOH i 11. kongresa SSOH, tematskih sjednica Republike konferencije SSOH, Republike konferencije SSRNH, pa do tematskih sjednica Općinske konferencije SSOH i zajedničkih sjednica Općinskog komiteta SKH i Općinske konferencije SSOH Pula unazad više godina, a posebno 6. sjednice CK SKH o djelovanju komunista među mladima.

Aktuelni politički stavovi s tog područja usvojeni su i u Programskoj orientaciji općinske organizacije SSOH sa posljednje Programske izborne konferencije OK SSOH Pula (29. 03. 1985.).

Foto: IGOR ZIROJEVIĆ

U trenutku kada je omladina u Puli upravo zbog slabe društvene brige o privlačnom i organiziranom provođenju slobodnog vremena mladih, dobrim dijelom prepustena Korzu, kaficima, disco-klubovima i sličnim načinima potrošačke zabave, »trošenja« vremena i trošenja novčaca; kada je cesto prepustena same sebi; kada je alkoholno piće cesto jeftinije od bezalkoholnog; kada mnoge društvene organizacije mladih i za mlade na ostvaruju svoje ciljeve prevenstveno zbog materijalnih, finansijskih i prostornih problema; kada crkva organizira ono što nisu škola, mjesna zajednica, društvena organizacija, omladinska organizacija – društvena i politička potreba za rad i osnivanje omladinskog kluba, uz rješavanje cijelokupne problematike) je najprihvatljivije.

Stav najvišeg političkog organa SSOH u općini, izražen u Programskoj orientaciji općinske organizacije SSOH za razdoblje 1985. – 1986. godine, jeste da je u narednom periodu u Puli, između ostalog, potrebno: »definirati programsku orientaciju, način rada i djelovanja, te financiranje programa omladinskog kluba, uz osiguravanje i uređenje prostora za njegov rad.«

(Iz Programske orientacije općinske organizacije SSOH Pula, str. 17, Kultura)

Omladinski klubovi, kao oblik djelovanja općinskih konferencijskih SSOH te svih nivoa organiziranja SSOH, već se uspješno provjeravaju i dokazuju u praksi u mnogim sredinama i općinama diljem naše zemlje. Iz Programske orientacije općinske organizacije SSOH prolazi i ocjena OK SSOH Pula i njihovih organa da naša općina ima i dovoljno ekonomski »snage« da osigura osnivanje i rad takvog kluba na provođenju samoupravno i društveno-verificiranih programa, rješavajući sve materijalne i finansijske preduvjete za njegovo djelovanje na isti način.

Radi ostvarivanja osnovnih programskih ciljeva omladinski klub OK SSOH Pula ostvaruje slijedeće programe:

– IDEJNO-OBRAZOVNI (program idejno-političkog osposobljavanja OK SSOH Pula, politička škola OK SSOH Pula, tribine, savjetovalište za mlade...)

– LITERARNI (Klub književne omladine, književne tribine, večeri poezije, promocije knjiga...)

– GLAZBENI (programi Muzičke omladine, koncerti svih muzičkih pravaca, muzičke služobnice i tribine, plesne i disco večeri, plesni studio i škola, glazbena radionica/vježbaonica...)

– KAZALIŠNI (predstave, gostovanja amaterskih družina, kazališna radionica...)

– FILMSKI (projekcije, programi, filmskih, video i foto klubova, smotre, tribine, foto, kino i video radionica...)

– LIKOVNI (likovna radionica, izložbe...)

– INFORMATIVNO-PROPAGANDNI (grafička radionica, plakati, pismeno i usmeno informiranje o radu kluba, društvenih organizacija, uključivanju u rad, čitaonica štampe, omladinski list OK SSOH Pula...)

– PROGRAMI I MANIFESTACIJE (povodom značajnih datuma i državnih praznika i prema programu OK SSOH Pula...)

– PROGRAM KLUBA BRIGADIRA OKSSOH PULA

– PROGRAMI DRUŠTVENIH ORGANIZACIJA KOJE OKUPLAJAJU DJECU I OMLADINU (posebno onih koje nemaju riješeno pitanje prostora, te atraktivniji programi, npr. kompjuterska radio-nica/kabinet u suradnji sa SOTK-om)

Ovi programi provoditi će se na način koji mora osigurati:

– cijelodnevnu aktivnost u klubu, naravno u vrijeme školskih raspusta

– koordinirano i učestalo izvođenje programa koje stvaraju mladi u društvenim organizacijama, školama, mjesnim zajednicama, klubovima i kulturno-umjetničkim društвima, a i u grupama i radionicama kluba

– što veći broj gostovanja sličnih grupa mladih amatera iz drugih mesta u zemlji (pa i inozemstvu) sa njihovim programima

Klubom bi upravljao savjet konstituiran od predstavnika svih zainteresiranih društveno-političkih organizacija, organa društveno-političkih zajednica, samoupravnih institucija, stručnih organa i organizacija, društvenih organizacija, te grupa ili sekcija koje djeluju pri klubu. Savjet bi birao svoj izvršni odbor, koji bi između sebi birao predsjednika, te potrebne komisije. Organi kluba djelovali bi na principima kolektivnog rada i odgovornosti, i za svoj rad odgovarali bi Predsjedništvu OK SSOH Pula. Organizatori programa (u stalnom radnom odnosu) biće po funkciji član organa Kluba. Funkcije samoupravne kontrole vršilo bi predsjedništvo OK SSOH Pula i ili Odbor samoupravne kontrole Omladinske zadruge.

Status Kluba detaljno bi se regulirao pravilnikom o radu i samoupravnim sporazumom sa radnom zajednicom.

Predviđen ostvarivanja ciljeva programa Kluba i njegovog obima jeste stalna stručna briga o organizaciji i provođenju programa. Nužno je angažiranje minimalnog broja stručnih radnika u stalnom radnom odnosu, koji bi syni rad udržili u radu u zajednicu ovisno o statusu Kluba.

Za nesmetano i uspješno pripremanje, organiziranje i provođenje programa Kluba nužno je osigurati rad slijedećih izvršilaca:

– ORGANIZATOR PROGRAMA-ANIMATOR (kojeg imenuje Predsjedništvo OKSSOH Pula na prijedlog i/ili uz suglasnost savjeta Kluba na mandat od dvije godine sa mogućnošću produženja; radi puno radno vrijeme)

– TEHNICAR-KUCNI MAJSTOR (puno radno vrijeme ili s pola radnog vremena, odnosno honorarno)

– ČISTACICE (honorarno)

Za ostale potrebe (disco-jecke, grafički servis...) osigurati rad zadrugara ili honoraraca. U slučaju realizacije nekih pratećih sadržaja Kluba došlo bi do proširenja broja potrebnih radnika.

FINANSIJSKI UVJETI

U fazi osnivanja Kluba (osiguranje i renoviranje prostora) osigurati financiranje samoupravnih sporazuma iz slijedećih izvora: Budžet Skupštine općine Pula, sredstva OK SSOH Pula (od igara na sreću), sredstva Omladinske zadruge i sredstva Zajednice usmjerene obrazovanju općine Pula.

U fazi rada Kluba i ostvarivanja njegovog programa financiranje riješiti samoupravnim sporazujemjanjem iz slijedećih izvora: Omladinska zadruga, OK SSOH Pula, SIZ kulture općine Pula i Zajednica usmjerene obrazovanju općine Pula.

STATUS KLUBA I UPRAVLJANJE

STATUS KLUBA I UPRAVLJANJE

Omladinski klub je oblik djelovanja OK SSOH Pula koja formulira njegove programske ciljeve i donosi pravilnik o njegovom radu.

Pravno-formalno, klub bi trebao imati status društvene organizacije (s obzirom da bi djelovalo na principu članstva), no postoje još takav oblik djelovanja koji, u stvari, omogućuje i poboljšava, te koordinira djelovanje svih postojećih društvenih organizacija – kolektivnih članova SSOH, njegov pravno-formalni status (s obzirom na nužno zapošljavanje radnika u stalnom radnom odnosu) najbolje je riješiti u okviru OK SSOH Pula i postojeće stručne službe ili u okviru Omladinske zadruge i njenih radne zajednice.

Foto: IGOR ZIROJEVIĆ

PRATECI SADRŽAJI

Uz ostvarenje programa omladinskog kluba javlja se potreba i mogućnost za rad pratećih sadržaja koji bi radom u sklopu Kluba dopunjavali njegove aktivnosti, a i ostvarivali prihode iz kojih bi se djelomično pokrivali troškovi izvođenja programa Kluba:

UGOSTITELJSKI SADRŽAJI GRAFIČKI SERVIS RESTORAN DRUŠTVENE PREHRANE POSLOVNICA OMLADINSKE ZADRUGE OMLADINSKI TURISTIČKI CENTAR

- dovoljan broj gostovanja poznatih, popularnih i kvalitetnih estradnih umjetnika i kulturnih stvaralača
- kvalitetne i vrijedne zabavne sadržaje
- što manju cijenu programa, odnosno ulaznice
- prateće ugostiteljske sadržaje (alkoholna pića obavezno osjetno skupila od bezalkoholnih!)

RADA ZNJEVNE KNJIŽNE KOMLJU

ASOCIRAM: Najviše daje kad je pojmovno čist, kad nadzemni ne ponosi nije isčrpano u najviše daje trenutku. Desi se ljubav čiste ideje nakon izgradnje sistema, baš kad do savršenstva postavi okvir. Unistiti? A da ipak ne pogriješimo u točnosti: za onoga tko kao pretpostavljeni očekuje, a sve to u masi traženja besmisla (?), i kad besmisao uništi – sažaljuje se ljubav čiste ideje ili osoba predmeta. (Figurama ponavljanja određenog pojma, odnosno ponavljanja sintagme na klijčnim mjestima ozvučava cijelinu.) / Smrtona smaknuća u požudi: o kome (nož, iskustvo, slabost)? (Dovoljno narativati da bi bio jasan, iz slijeda proizvodi situaciju.) / Strah ili: o preplašenim idolotrijama – satrti ih, u pitanju da li ih (GA) trebamo, linijama života. – rječju.

TRENUTAK

tišinom suzdržan
i isčekivanjem popraćen
trenutak postojanja,
dahom dodirnut
i snom pozlaćen
trenutak u meni.

UREDILA:
DANIELA ŠKANDUL

PUT SJEĆANJA

kroz moje tijelo
prolazi iluminacija
isprekidanih sudbonosnih linija,
a na putu sjećanja
poput bolnog osmjeha
sa puno lica neljudskih
i vrata okovanih,
previše bogova uplašenih.

SVAKA ZIMA

Zima sa mirisima i brzinom
neslućene snage između drvoređa
bez okret glave s iskustvom
noža kad potegne iz ljudskog mesa
tvrdog i žilavog.
usta stalno suha iz čije se
dubine nazire mašta nejakog stvora
u ovom mjestu progona i manjine,
mjestu bez imena.

KOSMAR
pune ruke oraha i uništavanje
staroga kreveta u snažnom stampedu
poznatih divljaka,
i beznada nasred trga sa spomenikom
sa beskravnim simbolima i obliježjem umiranja,
jedan zavod trajnih ožiljaka za ljude
koji stvaraju poderane slike i nepostojane
sudbine koje se kreću
samotnim stubištem
na samom početku stoljeća,
pogled koji traži istog poslije
prelaska preko priče o stanici
na koju u dva sata stižu ljesovi.

POPUT GOMILE

poput gomile izvršit ćeš neko djelo
proživljavanje života fakira
u tišini pustoši
nije ništa drugo do noć
u polusnu čovjeka na samrti.
poput gomile jednom ćeš umrijeti.

VRIJEME PATNJE

kolut gloga u ruci i luka
od koje pucaju bubnjići
i čuri sluz u potocima,
nesvesno uzdizanje stotinu glava
ka hrpi smeća u obliku neba.
neroden budući vladar kretnji
sa smješkom dostojnog osudenika
koji moli i preklinje
da se sve završi sada
u vremenu patnje i propadanja.

LJUBAV

iskra na rubu savršenstva,
susret naš, draga...
na stolu je nož.
red za kraj,
linije krajnjega mraka
bez milosti naše, draga...
za istinu našoj volji,
uskoro i za apport bližnjeg
u maloj sobi,
u sobi s vodom
koja nas preplavljuje, draga
i davi nas polako, polako, polako...

FOTO: EDUARD STRIELJA

SUMRAK

BOGOVA

ILI KAKO »VUK DLAKU MIJENJA, A...

Vjerujem da se kroz demokratski dječak uz uvažavanje prisutnih rezulata u misljenjima može doći do konzenzusa kada se radi o podnešenom nizu 1987. u javnom i političkom životu. To se svakako neće dogoditi beznojne domaćim političara "iz principijelnih" i nesno drugaćajih razloga. Kao da je nesto (?) potrebno da se kreće jer unutrašnji bilans političara koji su se povukli ranijim petekom nije bio dobro ustanovni i masovan (kodnije bez neke narodite pjesme na usnama). Osim toga je da se na jugoslovenskoj sceni političara desavaju izvjesna pomjeranja u vlastitom tremljanju i onim mrežnjima, odnosno mitomanijsama. Političari više nije nadodirili u eksplicitan nesvakidašnji žanru, bezgriješni i bez kompromisnog borača na braniku revolucionar. Niže to oni očavno ove epitetne pomracile bi kolektive vikendice na moru, koferice i simboli na stranim kolodžima, parlimenata i procesi nezapostene rođbine ravan ruti. Pa dobre, oni su ljudi od krvi i mesa, a osim toga, zna se da je politika na stariji zanat (da ne idemo u detalje), tako to... sve u svemu domaći političari zadržali godinu dana bili su međusobne zvjezde, naročito kroz procesa mijenjanja vlake (linjanja) tijekom »diferencijacija i principijelnoj djelovanju«.

Tako su "pukli" Brothers Pozderac i njihov operativac Fikret, zajedno sa velikovlađačkim suradnicima i izvjesnim novčanicima sredstvima, zbog kojih se nije zaposljen u bivackog regiona nalazi pred teškim problemom elementarne egzistencije i zrog kojih se sprema porez na lične dohotke u SR BiH. Od ove trojice ljudi apokalipse jedino je Fikret zadražao samouvereno i aragonino ponasanje svištevno "opravovo" političaru staroga Kova, koji odlučuje koliko je dva plus dva: Hikija je prijetio novinarima i proslavljao se demagogskim frazama, a Hanović pad u melankolično raspoloženje s tu-

Pao je i Fadij.

Na srpskoj političkoj sceni bez prijestolja je ostao predsjednik gradskog partiskog komiteta Dragiša Pavlović, a dotadašnji predsjednik CK SK Srbije Ivan Stambolić takođe je »diferenciran« na druge pozicije i drugi zadatci.

Da političari da budu i da je ne treba demistificirati, licem primjerom je pokazao i Doktor Marković, političar u penziji, mađarski muzej iz hobija. On je pokazao kako za politika može voditi i u "bazen" i kafani, kao jedno od baznih pučkih institucija, odnosno u pozurima raznih vatre, prijema, izleta i konzultacija uz režigiju itd.

Slično primjeru "alternativnih" obilika političarenja i nastupa političara vjerovalno nekome naći i u prostoru od kućnog navješta preko mješanoj zajednice, nogometnih saveza (pa da, zaboravili smo spomenuti Šušterić!), općinskih foruma, republičkih Porti do saveznih vrhova. U svakom slučaju političari su zadnju godinu dana medijsko zvijazde (ma i zvijezda-padelci), kao što smo vidjeli i osjetili u Jugoslaviji. Jedan od zaslužnih za to je i beogradski legendarni fotograf Vican Vicanović, koji je u svojoj monografiji prikazao Stambolića kako držira di kuha, Hodžu kako polkresuje večke, mnoge njima slične kako kleplju, zjevaju, spavaju na satu i tako to. Nije li to početak nove medijske strategije domaćih političara, koji odbacuju svetačke aureole postaju dinamični, duheviti, agilni i ovozemaljski ljudi, koji se eto bave nešto specifičnijim poslom itd...? Znači li to da neće više biti agrokomerčijalnih havarija i sličnih gretaka u koracima (od sedam milja) naših predvodnika, te da će njihova karijera zavisiti od slijasnih moralnih skandala u privatnom životu, koje će novinari, po ugledu na svoje anglosaksonske kolege objelodjaviti po rototabloidima? U svakom slučaju, bilo bi mnogo prijatnije čitati ove pikante, nego one strahote koje danas objavljuje naša dnevna i ekonomска štampa.

Biti političar danas je jedno od unosnijih zanimanja, posebno za one višeg ranga (od općine na gore), bez obzira o kojem se »usmjerenu« radi (SK, SSO, SSRN, SUBNOR, Savez sindikata, SOFK-a, Savez pionira, Narodna tehnika, gorani i izvidaci, Drusivo za zaštitu životinja...), pogotovo zbog velike vertikalne i horizontalne pokretljivosti. Razne kadrovske mandatske rokade i nacionalni ključevi omogućili su bavljenje politikom gotovo svima koji to požele, pod uslovom da su retorički izgrađeni kadrovi.

Šalju na stranu, bilo bi zanimljivo prebrojati polupismene političare, maljaski i klanovski orijentirane, pasivne aparatoričke i sl., kakvih je vjerovalno mnogo u birokratskim strukturama jugoslovenskog društva. U toj i takvoj mutljavini tu i tamo ispliva po neka glava. Ostalima nije loše ni kraj općinske furune, u sjenci poklona sa raznih strana i novim mandatima u perspektivi. Bez obzira na sve, političar je danas gotovo prirodna pojava, od kojih su neki elementarne nepogode i posjedu fantastičnu birokratsku moć, bez želje da je "strateški ograničen". To, posredno, pokazuje i igranka oko promjene važećeg Ustava SFRJ iz 1974. Razne neusuglašenosti proističu iz težnji da se ograniči zulum lokalnih moćnika po pojedinim federalnim jedinicama i umnoženim političkim forumima. Ovi se »brane« poznatim frazama, a dragim gledačima ostaje da organiziraju nešto slično političkoj lutriji u kojoj bi glavna nagrada bio "mercedes" i kakva udobnija fotelja.

Nema sumnje, vlast je vječiti fenomen ne samo ljudske vrste i nemoguće je bez izvjesne manipulacije, u raznim oblicima i modifikacijama. Tako se politički nastup dizajnira prema suvremenim i, zašto ne, modnim kanonima. U tome, eto, ne posustaju ni domaći političari, kao krem naše radničke klase. Međutim, kako reče jedan aforističar "Da bismo dobili krem-društvo, mnogi su morali da ostanu bez jaja!"

25 05/87 Vladimir A. Milić

KOLIKO KOŠTA
FUNKCIONER???
(I NJEGOV FIĆO)

Možda se ponekad zapitamo koliko košta jedan savezni, republički ili općinski funkcioner. Idemo od početka. Riječ funkcijer nastala je od latinske riječi FUNCTIO što znači obavljanje, vršenje nekog posla, dužnosti.

Ne bih se u ovom članku osvrtao na moralno + političku podobnost naših građana koji se bave tim pozivom.

Pogledat ćemo samo njihovu materijalnu stranu.

Financijskim planom Privredne komorice naše zemlje planirano je da se za službena putovanja u 1988. godini utroši 23 milijarde: 10 milijardi za dnevnice i 13 za putne troškove ????

Gdje i koliko naši putuju? Ja mislim da to ni bog ne zna. Koliko ljudi godišnje otpisuju na razne sastanke, sajmove, izložbe, seminare? Koliko to košta, a koliko se isplati, vidi se po našoj sadašnjoj situaciji. Jedna devizna dnevница za Japan košta 247 dolara na što najviši funkcioneri dobiju dodatak od 20% (49,4 USA dolara). Jedna dnevница za Rumuniju iznosi 96, Bugarsku 86, Kinu 108, Kongo 147, SAD 138, Tursku 157, Zambiju 84... USA dolara (podaci R. Grujić). Najviše se službeno putuje (usporendo ratu) u Irak. Jedna dnevница u Iraku iznosi 170 dolara plus 30% (51 dollar) za ratne uslove, pa plus onih 20% (34 dolara) funkcionerskih. Za pet dana provedenih u Iraku, uz plaćenu ishranu i spavanje zemlje domaćina, što je običaj u socijalističkom i nesvrstanom svijetu, dotični funkcioneri bi se kući vratio s čistih 1275 USA dolara tj. 162 stara miliona. Sada zamislite delegaciju od deset ljudi sa dnevnicama, putnim troškovim, reprezentacijom...

Nakon ovih podataka možemo razumjeti dvojicu naših stručnjaka iz oblasti ekonomije Slavka Goldstajna i Marijana Korošića koji su objavili u »Danas«: Funkcionerima duplo povećati plate, ali istovremeno ukinuti sve privilegije, osim markice za gradski prijevoz. Izračunali su da je to mnogo jeftinije nego npr. iz saveznog budžeta izdvajati značajna sredstva za razvoj lovne privrede (da bi naši funkcioneri mogli o trošku naroda ukrasiti predobje trofejem vrijeđnim nekoliko stotina hiljada deutsch maraka).

????

NE VOZA DIŠA SAM SEBE

Iz ankete NIN-a dozajniamo da se u Jugoslaviji trenutno kotrlja oko 176000 službenih automobilova. (Da li ste možda vidjeli nekog dišu u službenom »fici«?) Stalno zbrajamo koliko smo ostvarili od turizma, a tih 176000 auta košta nas malo manje nego godišnji jugoslovenski službeni prihod od turizma. Službeni auto treba voziti (pa neće valjda diša voziti samog sebe), znači: šofer, auti ne idu na zrak, znači: gorivo, pa amortizacija, rezervni djelevi, cestarine, dnevne šofera itd. Nisam protiv svih službenih automobilova, (turističke agencije, servisi, milicija, prva pomoć... i ostale službe), ali mislim da svaki znamo kome je auto nužno potreban, a kome služi da se javno prezentira. Na jednoj prošlogodišnjoj skupštini u Beogradu mnogima je izgledalo smiješno kad su slovenski delegati došli – mini busom. Racionalno i štedljivo! Kad bi se mnogi drugi ugledali na taj primjer ostvarile bi se znatne uštede.

Samo još nešto za vaš hobi. Raspitajte se koliko i koje aute ima vaša radna organizacija, RO vašeg tata ili mame i koliko su svrishodni. O upotrebi auta u privatne svrhe nećemo govoriti ovaj put. Samo možemo žaliti za crvenim tablicama koje su ukinuli oni koji najviše koriste službena auto (za one mlađe: prije su svi službeni automobili imali crvene registarske tablice.) Drugi put o reprezentaciji (ne nogometnoj nego o državnoj, republičkoj, općinskoj, OUR-skoj...)

DEFORMA

ŠKOLSTVA

Ako ste mislili da je sve jedno koje posude perete, grdno ste se prevarili. U našoj genijalnoj reformi u prilici ste da se dvije godine obrazujete za pranje posuda, ovisno o njegovoj boji. Također, pruža vam se mogućnost da u III tehnološku revoluciju uđete marljivo zapisujući diktirana predavanja. Svaka sličnost sa srednjevjekovnim majstorima prepisivačima je isključena.

RAZGOVOR S DIREKTOROM COOU »B. SEMELIĆ« PROFESOROM ANTONOM KUSIĆEM

SPUŠTANJE KRITERIJA

PET: Sad, nakon deset godina, u jeku pravljenja „bilježnica“ reforme usmjerenog obrazovanja, možete li se prisjetiti početka?

KUSIĆ: 1977. kad smo krenuli s reformom, objedinili smo bivšu Gimnaziju, Ekonomsku, Medicinsku školu i dio Radničkog sveučilišta. Dobili smo novu školu Centar drustvenih djelatnosti - Branko Šemelić. Tada, a i danas, Centar broji oko 1400 učenika i 130 zaposlenih. Dakle educiramo za različite struke kao što su: ekonomika, upravljanje, matematička, odgojno-obrazovna, zdravstvo, kultura, umjetnost. Tu su sve nepravilne zanimanja, malo neponadljiva u obima nekih ljudi. Određenim ljudima više bi mogao odgovaralo da su tvoje, prizvodna zanimanja, ali ne vidim da neke razlike, jer ne vjerujem da proizvodna može da je razvodjena. Naime, to je učenik koji je uspeo da postigne 40% bodova, a kvalifikacioni postupak 50%. U mome vremenu bila su u razdruži 2-3 odlična učenika.

PET: Je li netko u deset godina koliko traje reforma provjeravao mještaj obrazovanje?

KUSIĆ: Prošla podina pokazala je jedan nonsens u Zagrebu, a i mi osjećamo sličan problem. 41% učenika osmog razreda bili su na kraju školske godine odlični. Je li to znanje ili bojačan nastavnik da se njihovi doci neće upisati? Jer uspeh nosi 40% bodova, a kvalifikacioni postupak 50%.

PET: Je li netko u deset godina koliko traje reforma provjeravao mještaj obrazovanje?

KUSIĆ: Ha... ma pozivaju se na neki način kroz seminarne nekakvim anketačima, ali nije to. Vrlo se malo diskutira o tome koliko je uspešan, koliko na bazu kod nas u zbornicima u centru. Imam osjećaj da je baza potpuno zaobljena. Naime, te odluke donose se na republikanom nivou. Malo se konzultira i malo se uvazavaljaju mišljenja ljudi koji rade u centru. Mislim da bi se uz njihovu pomoć puno bolje koncipirao program i sve ostalo što je potrebno za educiranje učenika.

MILAN SIKIRICA -DANAS-

PET: Na koje ste probleme u realizaciji zamislihnenih nailazila?

Koliko se sjećam kad je reforma otpočela nije bilo udžbenika,

programi nisu bili jasno definirani, nastavnici ne pripremili,

ili je to odrazilo i na programima. Oni su par puta mijenjani u toku ovih deset godina. Nije bilo udžbenika, što je stvaralo strahovito potesku. I ljudima koji su programe ostvarivali, a i učenicima koji su morali pisati sve što je profesor diktirao-predavao. Bilo je vrlo teško, a takav vid nastave ne daje rezultate koje bi trebalo dati. Tehnologija koju imamo je zastarjela, prostor u kojem se odvijala nastava derutav. Ušli smo u nešto što nije bilo pripremljeno. U toku ovih deset godina mi smo promijenili dosta toga: adaptirali zgradu, uređili je, radimo dvoranu, opremili smo kabinele koliko smo mogli, onoliko koliko nam je mogao pomoći program kudikamo. Stvari, no, učenici imaju dosta predmeta, dnevno provode na nastavi 7 pa 8 sati, nakon toga moraju i kod kuće učiti. Još ako ga mi opterećujemo pukim prodavanjima, a ne možemo pratiti nastavu jer nemamo odgovarajuću tehnologiju.

PET: Naime, tu je problem s generacijama, a i učeniciima koji su smješteni u bivšoj Ekonomskoj, programi nisu bili jasno definirani, nastavnici ne pripremili,

ili je to odrazilo i na programima. Oni su par puta mijenjani u toku ovih deset godina. Nije bilo udžbenika, što je stvaralo strahovito potesku. I ljudima koji su morali pisati sve što je profesor diktirao-predavao. Bilo je vrlo teško, a takav vid nastave ne daje rezultate koje bi trebalo dati. Tehnologija koju imamo je zastarjela, prostor u kojem se odvijala nastava derutav. Ušli smo u nešto što nije bilo pripremljeno. U toku ovih deset godina mi smo promijenili dosta toga: adaptirali zgradu, uređili je, radimo dvoranu, opremili smo kabinele koliko smo mogli, onoliko koliko nam je mogao pomoći program kudikamo. Stvari, no, učenici imaju dosta predmeta, dnevno provode na nastavi 7 pa 8 sati, nakon toga moraju i kod kuće učiti. Još ako ga mi opterećujemo pukim prodavanjima, a ne možemo pratiti nastavu jer nemamo odgovarajuću tehnologiju.

KUSIĆ: Što se tiče problema oni su evidentno danas kao i u to vrijeme. Naime, vjerojatno smo mi u programima nešto nepripremili, a to se odrazilo i na programima. Oni su par puta mijenjani u toku ovih deset godina. Nije bilo udžbenika, što je stvaralo strahovito potesku. I ljudima koji su morali pisati sve što je profesor diktirao-predavao. Bilo je vrlo teško, a takav vid nastave ne daje rezultate koje bi trebalo dati. Tehnologija koju imamo je zastarjela, prostor u kojem se odvijala nastava derutav. Ušli smo u nešto što nije bilo pripremljeno. U toku ovih deset godina mi smo promijenili dosta toga: adaptirali zgradu, uređili je, radimo dvoranu, opremili smo kabinele koliko smo mogli, onoliko koliko nam je mogao pomoći program kudikamo. Stvari, no, učenici imaju dosta predmeta, dnevno provode na nastavi 7 pa 8 sati, nakon toga moraju i kod kuće učiti. Još ako ga mi opterećujemo pukim prodavanjima, a ne možemo pratiti nastavu jer nemamo odgovarajuću tehnologiju.

PET: Naime, tu je problem s generacijama, a i učeniciima koji su smješteni u bivšoj Ekonomskoj, programi nisu bili jasno definirani, nastavnici ne pripremili,

ili je to odrazilo i na programima. Oni su par puta mijenjani u toku ovih deset godina. Nije bilo udžbenika, što je stvaralo strahovito potesku. I ljudima koji su morali pisati sve što je profesor diktirao-predavao. Bilo je vrlo teško, a takav vid nastave ne daje rezultate koje bi trebalo dati. Tehnologija koju imamo je zastarjela, prostor u kojem se odvijala nastava derutav. Ušli smo u nešto što nije bilo pripremljeno. U toku ovih deset godina mi smo promijenili dosta toga: adaptirali zgradu, uređili je, radimo dvoranu, opremili smo kabinele koliko smo mogli, onoliko koliko nam je mogao pomoći program kudikamo. Stvari, no, učenici imaju dosta predmeta, dnevno provode na nastavi 7 pa 8 sati, nakon toga moraju i kod kuće učiti. Još ako ga mi opterećujemo pukim prodavanjima, a ne možemo pratiti nastavu jer nemamo odgovarajuću tehnologiju.

PET: Naime, tu je problem s generacijama, a i učeniciima koji su smješteni u bivšoj Ekonomskoj, programi nisu bili jasno definirani, nastavnici ne pripremili,

ili je to odrazilo i na programima. Oni su par puta mijenjani u toku ovih deset godina. Nije bilo udžbenika, što je stvaralo strahovito potesku. I ljudima koji su morali pisati sve što je profesor diktirao-predavao. Bilo je vrlo teško, a takav vid nastave ne daje rezultate koje bi trebalo dati. Tehnologija koju imamo je zastarjela, prostor u kojem se odvijala nastava derutav. Ušli smo u nešto što nije bilo pripremljeno. U toku ovih deset godina mi smo promijenili dosta toga: adaptirali zgradu, uređili je, radimo dvoranu, opremili smo kabinele koliko smo mogli, onoliko koliko nam je mogao pomoći program kudikamo. Stvari, no, učenici imaju dosta predmeta, dnevno provode na nastavi 7 pa 8 sati, nakon toga moraju i kod kuće učiti. Još ako ga mi opterećujemo pukim prodavanjima, a ne možemo pratiti nastavu jer nemamo odgovarajuću tehnologiju.

PET: Naime, tu je problem s generacijama, a i učeniciima koji su smješteni u bivšoj Ekonomskoj, programi nisu bili jasno definirani, nastavnici ne pripremili,

ili je to odrazilo i na programima. Oni su par puta mijenjani u toku ovih deset godina. Nije bilo udžbenika, što je stvaralo strahovito potesku. I ljudima koji su morali pisati sve što je profesor diktirao-predavao. Bilo je vrlo teško, a takav vid nastave ne daje rezultate koje bi trebalo dati. Tehnologija koju imamo je zastarjela, prostor u kojem se odvijala nastava derutav. Ušli smo u nešto što nije bilo pripremljeno. U toku ovih deset godina mi smo promijenili dosta toga: adaptirali zgradu, uređili je, radimo dvoranu, opremili smo kabinele koliko smo mogli, onoliko koliko nam je mogao pomoći program kudikamo. Stvari, no, učenici imaju dosta predmeta, dnevno provode na nastavi 7 pa 8 sati, nakon toga moraju i kod kuće učiti. Još ako ga mi opterećujemo pukim prodavanjima, a ne možemo pratiti nastavu jer nemamo odgovarajuću tehnologiju.

PET: Naime, tu je problem s generacijama, a i učeniciima koji su smješteni u bivšoj Ekonomskoj, programi nisu bili jasno definirani, nastavnici ne pripremili,

ili je to odrazilo i na programima. Oni su par puta mijenjani u toku ovih deset godina. Nije bilo udžbenika, što je stvaralo strahovito potesku. I ljudima koji su morali pisati sve što je profesor diktirao-predavao. Bilo je vrlo teško, a takav vid nastave ne daje rezultate koje bi trebalo dati. Tehnologija koju imamo je zastarjela, prostor u kojem se odvijala nastava derutav. Ušli smo u nešto što nije bilo pripremljeno. U toku ovih deset godina mi smo promijenili dosta toga: adaptirali zgradu, uređili je, radimo dvoranu, opremili smo kabinele koliko smo mogli, onoliko koliko nam je mogao pomoći program kudikamo. Stvari, no, učenici imaju dosta predmeta, dnevno provode na nastavi 7 pa 8 sati, nakon toga moraju i kod kuće učiti. Još ako ga mi opterećujemo pukim prodavanjima, a ne možemo pratiti nastavu jer nemamo odgovarajuću tehnologiju.

PET: Naime, tu je problem s generacijama, a i učeniciima koji su smješteni u bivšoj Ekonomskoj, programi nisu bili jasno definirani, nastavnici ne pripremili,

ili je to odrazilo i na programima. Oni su par puta mijenjani u toku ovih deset godina. Nije bilo udžbenika, što je stvaralo strahovito potesku. I ljudima koji su morali pisati sve što je profesor diktirao-predavao. Bilo je vrlo teško, a takav vid nastave ne daje rezultate koje bi trebalo dati. Tehnologija koju imamo je zastarjela, prostor u kojem se odvijala nastava derutav. Ušli smo u nešto što nije bilo pripremljeno. U toku ovih deset godina mi smo promijenili dosta toga: adaptirali zgradu, uređili je, radimo dvoranu, opremili smo kabinele koliko smo mogli, onoliko koliko nam je mogao pomoći program kudikamo. Stvari, no, učenici imaju dosta predmeta, dnevno provode na nastavi 7 pa 8 sati, nakon toga moraju i kod kuće učiti. Još ako ga mi opterećujemo pukim prodavanjima, a ne možemo pratiti nastavu jer nemamo odgovarajuću tehnologiju.

PET: Naime, tu je problem s generacijama, a i učeniciima koji su smješteni u bivšoj Ekonomskoj, programi nisu bili jasno definirani, nastavnici ne pripremili,

ili je to odrazilo i na programima. Oni su par puta mijenjani u toku ovih deset godina. Nije bilo udžbenika, što je stvaralo strahovito potesku. I ljudima koji su morali pisati sve što je profesor diktirao-predavao. Bilo je vrlo teško, a takav vid nastave ne daje rezultate koje bi trebalo dati. Tehnologija koju imamo je zastarjela, prostor u kojem se odvijala nastava derutav. Ušli smo u nešto što nije bilo pripremljeno. U toku ovih deset godina mi smo promijenili dosta toga: adaptirali zgradu, uređili je, radimo dvoranu, opremili smo kabinele koliko smo mogli, onoliko koliko nam je mogao pomoći program kudikamo. Stvari, no, učenici imaju dosta predmeta, dnevno provode na nastavi 7 pa 8 sati, nakon toga moraju i kod kuće učiti. Još ako ga mi opterećujemo pukim prodavanjima, a ne možemo pratiti nastavu jer nemamo odgovarajuću tehnologiju.

PET: Naime, tu je problem s generacijama, a i učeniciima koji su smješteni u bivšoj Ekonomskoj, programi nisu bili jasno definirani, nastavnici ne pripremili,

ili je to odrazilo i na programima. Oni su par puta mijenjani u toku ovih deset godina. Nije bilo udžbenika, što je stvaralo strahovito potesku. I ljudima koji su morali pisati sve što je profesor diktirao-predavao. Bilo je vrlo teško, a takav vid nastave ne daje rezultate koje bi trebalo dati. Tehnologija koju imamo je zastarjela, prostor u kojem se odvijala nastava derutav. Ušli smo u nešto što nije bilo pripremljeno. U toku ovih deset godina mi smo promijenili dosta toga: adaptirali zgradu, uređili je, radimo dvoranu, opremili smo kabinele koliko smo mogli, onoliko koliko nam je mogao pomoći program kudikamo. Stvari, no, učenici imaju dosta predmeta, dnevno provode na nastavi 7 pa 8 sati, nakon toga moraju i kod kuće učiti. Još ako ga mi opterećujemo pukim prodavanjima, a ne možemo pratiti nastavu jer nemamo odgovarajuću tehnologiju.

PET: Naime, tu je problem s generacijama, a i učeniciima koji su smješteni u bivšoj Ekonomskoj, programi nisu bili jasno definirani, nastavnici ne pripremili,

ili je to odrazilo i na programima. Oni su par puta mijenjani u toku ovih deset godina. Nije bilo udžbenika, što je stvaralo strahovito potesku. I ljudima koji su morali pisati sve što je profesor diktirao-predavao. Bilo je vrlo teško, a takav vid nastave ne daje rezultate koje bi trebalo dati. Tehnologija koju imamo je zastarjela, prostor u kojem se odvijala nastava derutav. Ušli smo u nešto što nije bilo pripremljeno. U toku ovih deset godina mi smo promijenili dosta toga: adaptirali zgradu, uređili je, radimo dvoranu, opremili smo kabinele koliko smo mogli, onoliko koliko nam je mogao pomoći program kudikamo. Stvari, no, učenici imaju dosta predmeta, dnevno provode na nastavi 7 pa 8 sati, nakon toga moraju i kod kuće učiti. Još ako ga mi opterećujemo pukim prodavanjima, a ne možemo pratiti nastavu jer nemamo odgovarajuću tehnologiju.

PET: Naime, tu je problem s generacijama, a i učeniciima koji su smješteni u bivšoj Ekonomskoj, programi nisu bili jasno definirani, nastavnici ne pripremili,

ili je to odrazilo i na programima. Oni su par puta mijenjani u toku ovih deset godina. Nije bilo udžbenika, što je stvaralo strahovito potesku. I ljudima koji su morali pisati sve što je profesor diktirao-predavao. Bilo je vrlo teško, a takav vid nastave ne daje rezultate koje bi trebalo dati. Tehnologija koju imamo je zastarjela, prostor u kojem se odvijala nastava derutav. Ušli smo u nešto što nije bilo pripremljeno. U toku ovih deset godina mi smo promijenili dosta toga: adaptirali zgradu, uređili je, radimo dvoranu, opremili smo kabinele koliko smo mogli, onoliko koliko nam je mogao pomoći program kudikamo. Stvari, no, učenici imaju dosta predmeta, dnevno provode na nastavi 7 pa 8 sati, nakon toga moraju i kod kuće učiti. Još ako ga mi opterećujemo pukim prodavanjima, a ne možemo pratiti nastavu jer nemamo odgovarajuću tehnologiju.

PET: Naime, tu je problem s generacijama, a i učeniciima koji su smješteni u bivšoj Ekonomskoj, programi nisu bili jasno definirani, nastavnici ne pripremili,

ili je to odrazilo i na programima. Oni su par puta mijenjani u toku ovih deset godina. Nije bilo udžbenika, što je stvaralo strahovito potesku. I ljudima koji su morali pisati sve što je profesor diktirao-predavao. Bilo je vrlo teško, a takav vid nastave ne daje rezultate koje bi trebalo dati. Tehnologija koju imamo je zastarjela, prostor u kojem se odvijala nastava derutav. Ušli smo u nešto što nije bilo pripremljeno. U toku ovih deset godina mi smo promijenili dosta toga: adaptirali zgradu, uređili je, radimo dvoranu, opremili smo kabinele koliko smo mogli, onoliko koliko nam je mogao pomoći program kudikamo. Stvari, no, učenici imaju dosta predmeta, dnevno provode na nastavi 7 pa 8 sati, nakon toga moraju i kod kuće učiti. Još ako ga mi opterećujemo pukim prodavanjima, a ne možemo pratiti nastavu jer nemamo odgovarajuću tehnologiju.

PET: Naime, tu je problem s generacijama, a i učeniciima koji su smješteni u bivšoj Ekonomskoj, programi nisu bili jasno definirani, nastavnici ne pripremili,

ili je to odrazilo i na programima. Oni su par puta mijenjani u toku ovih deset godina. Nije bilo udžbenika, što je stvaralo strahovito potesku. I ljudima koji su morali pisati sve što je profesor diktirao-predavao. Bilo je vrlo teško, a takav vid nastave ne daje rezultate koje bi trebalo dati. Tehnologija koju imamo je zastarjela, prostor u kojem se odvijala nastava derutav. Ušli smo u nešto što nije bilo pripremljeno. U toku ovih deset godina mi smo promijenili dosta toga: adaptirali zgradu, uređili je, radimo dvoranu, opremili smo kabinele koliko smo mogli, onoliko koliko nam je mogao pomoći program kudikamo. Stvari, no, učenici imaju dosta predmeta, dnevno provode na nastavi 7 pa 8 sati, nakon toga moraju i kod kuće učiti. Još ako ga mi opterećujemo pukim prodavanjima, a ne možemo pratiti nastavu jer nemamo odgovarajuću tehnologiju.

PET: Naime, tu je problem s generacijama, a i učeniciima koji su smješteni u bivšoj Ekonomskoj, programi nisu bili jasno definirani, nastavnici ne pripremili,

ili je to odrazilo i na programima. Oni su par puta mijenjani u toku ovih deset godina. Nije bilo udžbenika, što je stvaralo strahovito potesku. I ljudima koji su morali pisati sve što je profesor diktirao-predavao. Bilo je vrlo teško, a takav vid nastave ne daje rezultate koje bi trebalo dati

OSTAVŠTINA ZA BUDUĆNOST

„PET – BROJ 10 STRANICA“

U sklopu ukupnih nastojanja društva da se izvrši transformacija bibliotekarske djelatnosti u SR Hrvatskoj i Jugoslaviji razgovaramo sa direktorom Naučne biblioteke u Puli drugom Borom Stipanovićem o sústinskim elementima transformacije bibliotekarske djelatnosti u gradu Puli.

PET: Iako je općenito, svakako nezaobilazno pitanje ovog razgovora jest »Koja je uloga biblioteka u našem društvu danas?«

Biblioteke su odvijek bile centar i sjedišta najraznovrsnijih kulturnih, znanstvenih, povijesnih, filozofskih i drugih interesa. Shodno društvenim prilikama i orientacijama društva na knjigu i pisano riječ biblioteke su imale manji ili veći utjecaj na ukupna društvena kretanja. Ipak, taj utjecaj nikad nije bio toliko malo da ne bi bio izvorite novih saznanja i stvaralaštva, pogotovo mladih ljudi i generacija koje dolaze. Autoritet biblioteke nezaobilazno je mjesto društvenih interesa i danas. Interes za knjigu iz dana u dan sve je veći, te se u skladu sa time vrše neprestana nastojanja za ostvarivanjem novih uvjeta rada u bibliotekama.

Za 3000 dinara 600.000 jedinica

PET: Što je u biblioteci tradicionalno, a što novo, koje su prednosti jednog ili drugog?

Još su uvijek nezaobilazne tradicionalne funkcije prikupljanja, sređivanja i obrada stručnim bibliotekarskim metodama knjiga, časopisa, novina, te druge grade, njihova zaštita i davanje na korištenje i upotrebu članovima biblioteke. Tradicionalna je i članarina 3000 (od 1. 1. 1988. godine) starih dinara za učenike i studente. U Naučnoj biblioteci za taj iznos članovi imaju mogućnost korištenja 600.000 bibliografskih jedinica. Želim posebno podvući činjenicu da se članarina koristi isključivo za zaštitu knjiga i bibliotečne grade.

Tradicionalnog je puno toga i van biblioteke što onemogućava brži put iz ekstenzivnog u intenzivni način rada. Drugi dio pitanja odnosi se na obilježja u radu biblioteku koja nisu tradicionalna već nova i suvremena. Nažalost, iako nastojanja na tom planu traju od 1982. godine ne možemo se povoljiti začajnjim uspjesima.

Biblioteke bi trebale postati bibliotečno informacijski centri povezani suvremenom informacijskom opremom koja bi omogućavala neposredni uvid u pojedine baze podataka. Bibliotečno informacijskog sistema koja bi činile. Takvim sistemom puljsko i istarsko bibliotekarstvo bilo bi uključeno jedinstveni bibliotečno informacijski sistem SR Hrvatske, SFR Jugoslavije i svijeta.

Još o BIS-u

PET: Što je smisao BIS-a (Bibliotečno informacijskog sistema)?

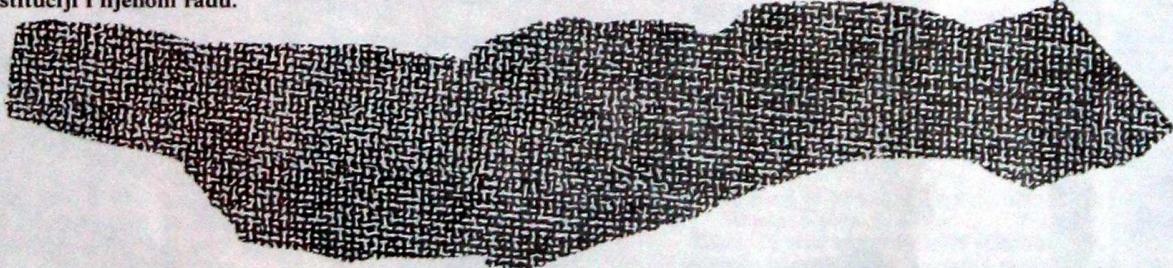
Smisao je u stvaranju i korištenju baza podataka i informacija, te davanje na korištenje bibliotečne grade putem odgovarajućeg informacijskog sistema i opreme. Cilj je pravovremena informacija korisnika o kulturnom i znanstvenom potencijalu pohranjenom u bibliotece kao i gradi koja neprestano pristiže.

PET: Kad govorimo o biblioteci u mladima, vjerojatno želite istaknuti neke karakteristike školskih biblioteka i njihovu ulogu.

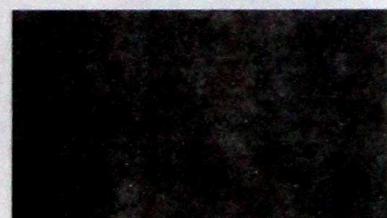
Osim školskih biblioteka u osnovnim, srednjim i visokim školama mladi su prisutni i u drugim bibliotekama u gradu Puli. Nažalost, školske biblioteke (uglavnom veći dio) nisu dovoljno obrađene bibliotekarskim standardima, što predstavlja hendikep u uključivanju u svjetske informacijske standarde. Teškoće nisu nikada nepremostive, ali zahtijevaju neprestanu angažiranost, ne samo prosvjetnih radnika i bibliotekara u tim školama, već učenika i studenata. Naša društvena zajednica mora shvatiti i odabrat (želi napredovati) da je investicija u informatičku opremu u školske biblioteke, koje bi s vremenom postale bibliotečno informacijski centri u Bibliotečno informacijskom sistemu, ne samo jedna od važnijih planiranih investicija već da je to strateška investicija ovog društva bez koje je nezamisliv intenzitet društvenog razvoja.

Zadaci strateške prirode

PET: S obzirom da ste direktor tako značajne institucije u kulturni kao što je Naučna biblioteka recite nam nekoliko riječi o toj instituciji i njenom radu.

DOVE ESCE LA GIOVENTU?

Sembravano contenti di uscire ma contemporaneamente annoiati.

Annoiati perché, si chiederà qualcuno. La ragione è una sola. L'Uljanik è la sola discoteca e l'unico posto dove uscire per ballare o ascoltare musica in città o meglio in centro città. Infatti Pola come città è morta nel periodo invernale.

Rivive ogni estate esclusivamente grazie al turismo. Ma ritorniamo all'inverno. Cosa fare d'inverno qui? Non si ha dove uscire, niente, specie in centro, tutto chiude verso la 23 e anche prima. Per andare alle discoteche dell'Arenaturist: Brioni, Piramide o all'Hotel Pola è necessario un mezzo di trasporto ed il portafoglio molto ben fornito, che non sono cose facili, specie in questo periodo di crisi.

Io mi chiedo ora: è giusto che il centro città non possa offrire niente ai giovani, che per qualcosa di meglio ci si debba allontanare dallo stesso. PERCHE?

Non si potrebbe promuovere un azione, perché non costruire un centro giovanile (domanda questa posta pure ai funzionari presenti domenica 24 gennaio al seminario di cui ho accennato prima) dove i giovani avrebbero la loro sede e il loro ritrovo. Dove si potrebbe giocare, discutere, fare nuovi incontri. Un qualcosa insomma che aiuterbbe molto i giovani di questa città E tanto difficile la cosa, o ce qualcosa, di più forte che frena i giovani ad avanzare le loro richieste?

Bisogna essere pessimisti od ottimisti?

Bisogna approfondire il problema «tempo libero» per ritrovarsi a sabattere la testa contro il muro o meno?

COSA FARE?

Penso che questa sia la domanda che si pongono la maggior parte dei giovani.

E se si, quanto dobbiamo ancora aspettare?

LEANA GODIGNA

QUORUM NA FORUMU

U prodaji je novi broj časopisa za književnost QUORUM.

Sudeći po natpisu na naslovnoj stranici »Image is a virus« čini se da je odzvonilo dosadnim nepopularnim književnim časopismima tiskanim na žutom papiru s lošim fotkama i ilustracijama. QUORUM ima doista odličan grafički design (za što je glavni krivac Dejan Kršić). No, QUORUM nije ni slučajno »izvana gladac, unutra jadac«. Naprotiv! Čak i oni koje jedan časopis za književnost a priori ne zanima, naći će u Quorumu sigurno nešto za svoju dušu.

Što se, dakle, može pročitati u QUORUMU br. 6/7?

Počinje s poznatima: intervju s Davidom Albaharijem i anatomski detaljna analiza njegovog književnog opusa – oboje djelo duhovitog Startova free lanceru Borisa Gregorića. Za ljubitelje Patricie Highsmith tu je i prijevod njezine nove priče »Kornjača«. Slijedi tematski dio Pitana poetik kojemu je cilj, po riječima urednika Branka Ćageca, »pokušati govoriti o literaturi danas u nas«, ali »bez tlapnje, obmane i insinuacije takozvane dnevne kritike«.

Mladi kreativci kojima je olovka najdraža alatka, objavljaju u QUORUMU svoje spisateljske, prevodilačke i kritičke pokušaje. Kvalitetom i aktualnošću izdvajaju se kritički pristupi Nenada Bartolića koji piše o kontraverznom autoru Edi Popoviću i njegovoj prvorodenjo knjižici Ponočni boogie; Zvonko Maković govori poetično o još poetičnijoj, kod nas upravo prevedenoj, knjizi Jürgena Beckera »Vrata prema moru«, a Miloš Đurđević o simpatičnom zborniku (uzgred rečeno vrlo popularne cijene) »Poetika bita«. Svakako treba spomenuti prijevod Borisa E. Bakala ulomka romana »Less Than Zero« (»Manje od nule«) Bretta Estona Ellisa koji je već svjetski bestseler.

QUORUM bez greške pogoda senzibilitet medijske i rock'n roll generacije. Stoga, između ostalog, objavljuje analizu alternativnog pokreta NEUE SLOWENISCHE KUNST (tekstovi D. Kršića, T. Wrussa, T. Hribara, Ž. Kipke), tekstove kult grupe Laibacha, te prijevode tekstova dark-rockera raspukla glasa Toma Waitsa. Da bi opravdao svoju postmodernističku konцепciju i u formi, a ne samo u izboru sadržaja, cijeli QUORUM je ispresjecan (da ne kažem »CUT UP–iran«) s takozvanim OFF LINE stranicama kojima se razbijaju kontinuitet nazovi ubičajenog, »normalnog« i ozbiljnog književnog izraza.

Zucker kommt zuletzt, kaže poslovica, pa tako i QUORUM servira poslasticu za kraj: rusko-hrvatski rječnik nepristojnih riječi i izraza Irene Lukšić.

Pa kad već sjedite na Forumu i pijete kavu, skočite u knjižaru »Mladost« po novi broj QUORUMA.

Dubravka Tatić

CARISSIME TITUS FLAVIUS VESPASIANUS!

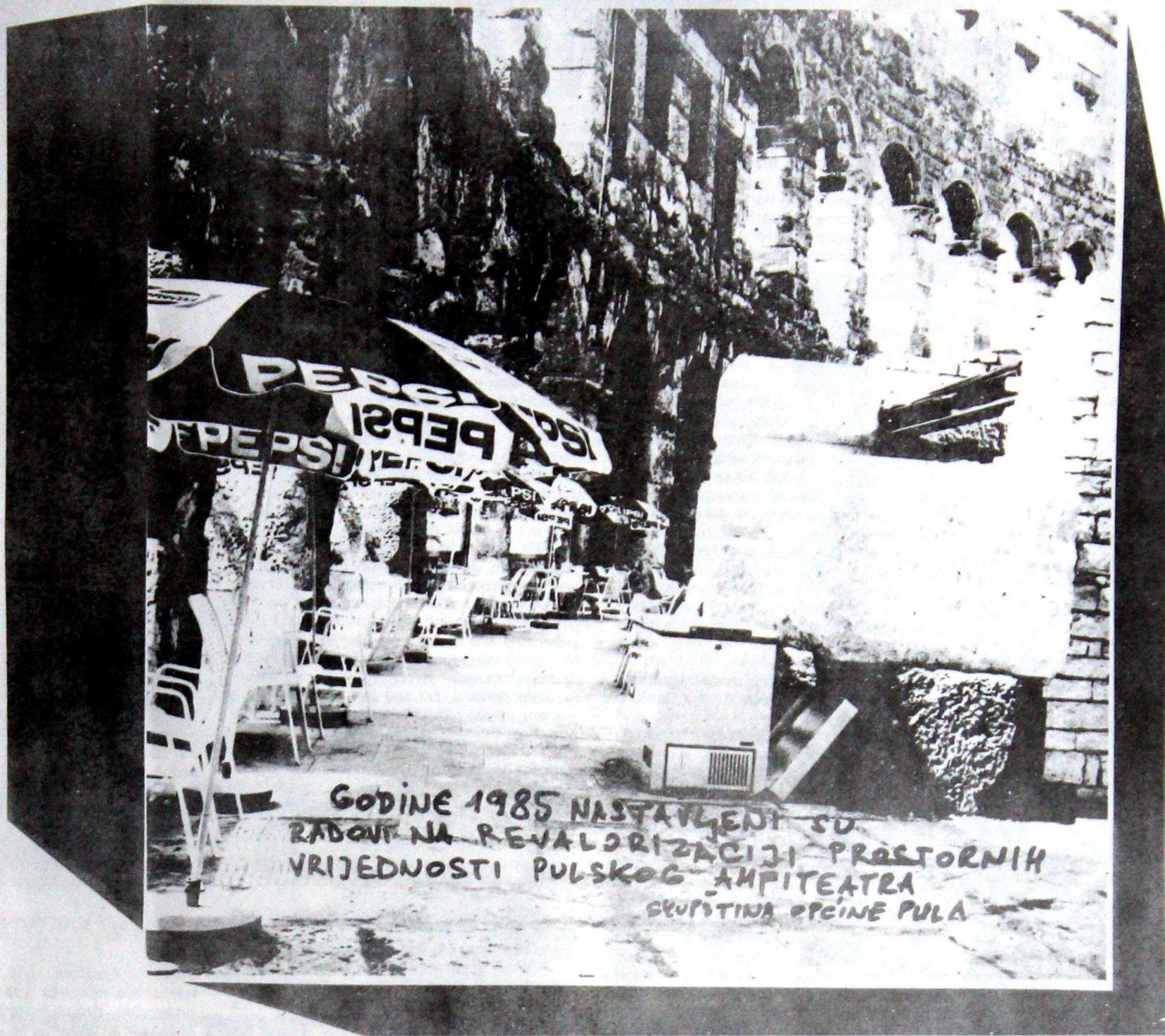

FOTO BY FOTOAPARAT

Ovo je tekst sa kamena temeljca na caffe-terasi pulskog amfiteatra; kamena temeljca radovima koji se od tada izvode u Areni. Jer, za povijest će jednog dana biti važno kada su započeti »radovi«.

Od 1985. do 1987. godine u javnosti nema baš mnogo konkretnih informacija o tome kakvi se to radovi izvode.

Sve se svodi na lamentiranje o bjelini kamenih blokova ugradenih u plaš amfiteatra ili na „... povećanje broja posjetilaca i novih interesantata koji, osim što dodu pogledati ovaj spomenik kulture, daleko više ne prije ostaju uz amfiteatar, kupuju u njemu dragocjene suvenire, robu, i uživaju uz osvježavajuće piće u njegovoj blizini.“

Iste te godine (1985.) kada su radovi započeti, jedan ugledni povjesničar umjetnosti (Eugen Franković) boravio je u Puli sa zadatkom da izvidi radove koji su u toku.

Za vrijeme boravka u Puli upoznao se s dokumentacijom i prikupio druge informacije od stručnjaka koji izvode radove, te o tome podnio izvještaj Centru za povijesne znanosti Sveučilišta u Zagrebu, odjelu za povijest umjetnosti.

Izvještaj je objavljen u časopisu »Radovi Instituta za povijest umjetnosti« 10/86.

SAŽETAK IZVJEŠTAJA IZ ČASOPISA »RADOVI INSTITUTA ZA POVIJEST UMJETNOSTI«

Izvještaj je podnesen Društvu povjesničara umjetnosti Hrvatske u travnju 1985. godine o projektu adaptacije i radovima u toku na rimskom amfiteatru u Puli, podignutom u 1. stoljeću naše ere. Projektom adaptacije u temeljnim dijelovima amfiteatra uređuju se: caffe-bar s terasom, restoran i turistička recepcija. Investicija se opravdava samofinanciranjem održavanja amfiteatra i jačanjem uključivanja značajnog spomenika kulture u suvremeni život, naročito u turističku privredu. U tu svrhu započeti su radovi kojima se uklanja kamena ispuna dijela temeljnih konstrukcija u zapadnom dijelu amfiteatra, probijaju zidovi na više od dvadeset mesta, postavlja armiranobetonska ploča u razini prvog cirkularnog hodnika amfiteatra (koja služi kao strop caffe-bara i restorana, a kao pod terase kafetarije), nadograduju se kameni zidovi i podižu stepeništa, koja odavno više ne postoje i unose drugi detalji ugostiteljskog kompleksa: »šankovi« i ograde na novoj terasi, sanitarni čvorovi i instalacije. Izvještaj smatra da su počinjene sljedeće pogreške: uklonjene su enorme količine originalnog rimskog zida u dobrom stanju (dijelova temeljnih zidova i kamene ispune među njima), unesene su nove konstrukcije, čime je alteriran rimski konstruktivni sistem i antička građevina limitirana na građevni vijek armiranog betona, bezobzirno ili neadekvanto primjenjeni su novi materijali ili pedignuti hipotetski, a odavno nepostojeći dijelovi, unesene su instalacije koje opterećuju građevinu i narušavaju njezin integritet.

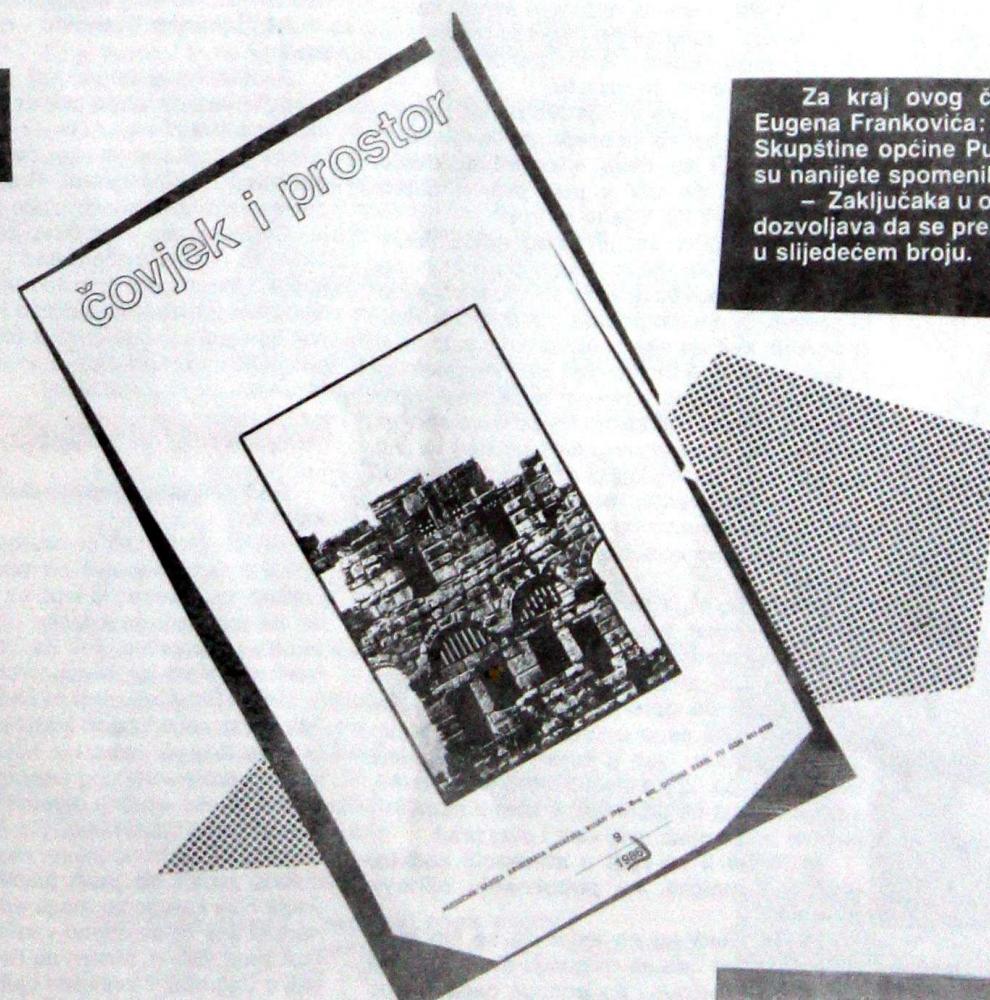
Izvještaj ističe da je u intervencijama na arhitektonskim spomenicima osnovni projektantski zadatak sačuvati autentičnost zgrade. Pritom je presudno shvatiti historijski kontekst iz kojega spomenik potječe. Zato je kapitalna pogreška projektantske intervencije na spomeniku ahistoričnost. Ona se očituju u izdvajaju arhitektonske forme iz njezina povijesnog konteksta uspostavljanjem prema njoj relacije suvremenog likovnog senzibiliteta, nezavisno od generičke prirode te forme. Time se postavlja projektantski koncept slobodan od svake historijske relacije i vezan samo impulsim autorova senzibiliteta. Riječ je o formuli za programiranje napada na autentičnost spomenika.

EUGEN FRANKOVIĆ

Za kraj ovog članka još jednom citiram izvještaj Eugena Frankovića: »... Predlažem da društvo zatraži od Skupštine općine Pula obustavu radova zbog šteta koje su nanijete spomeniku nulte kategorije...«

– Zaključaka u ovom Izvještaju ima još, ali prostor ne dozvoljava da se prenese cijelokupni Izvještaj. O tome još u sljedećem broju.

PRIPREMIO:
MARIO BENČIĆ

Casopis »čovjek i prostor« je bio čuveni posebitno svojim satirizmom i kritikom modernizacije i urbanizacije grada Pule, a može i cijele Hrvatske, u doba socijalističke vladavine. AMFITEATAR

U SPORTU SENTIMENTALNOSTI NEMA

Razgovor s Mladenom Pravinja – tajnikom Košarkaškog kluba »Gradine«

PET: Da ti se mora prethodno trenirati košarka?

PARA: Ne, ne. Mislim da prije svega treba voljeti sport i pristupiti mu naučno. Nije dovoljno baviti se nekim sportom da bi bio sjajan u istom. Mi bi željeli u ovom trenutku stvoriti mlade, perspektivne trenera koji bi željeli voditi niže kategorije, a jednoga dana, zašto ne, i prije tim.

PET: Kako funkcioniра pionirska ekipa?

Tko i kako vrši selekciju?

PARA: Pionirska ekipa je bila oformljena već u početku, međutim, u nedostatku stručnog kadra moralni smo pronašli raznorazne situacije. Ovog smo ljeta testirali klinice. U tri mjeseca rada ni jedan od tih klinaca nije odustao. Tu se prije svega testirao voljni momenat klinaca koji su željeli postati košarkaši. Tada nismo ni bili svjesni da smo opteretili trenera Sankovića koji je bio zauzet kadetskom, to jest juniorskom ekipom. Dali smo mjesec i pol dana slobodno i u međuvremenu čekali isto tako mlađeg dečka Igora Valića. On je svojski prihvatio rad i oformio kategorije pionira. Do dana današnjeg brojimo šezdeset i sedam pionira. Poslijepodne rade ponedjeljkom, srijedom i petkom, a ujutro s njima svakodnevno radi naš igrač Boris Begonja.

PET: Da li mislite stalno uvoziti igrače ili ih stvarati u vlastitom klubu? Koja formula vrijedi kod vas?

PARA: Svaki klub u Jugoslaviji ima formulu vlastitog proizvoda. Kudikamo je bolje rješenje da sami stvorimo igrački kader nego da posežemo za igračem sa strane. Vrlo je dobro poznato da je to danas jako skupo. Ukoliko se ostane u ligi, trebalo bi kudikamo pojačati. Sa ovakvim kadrom nemamo što očekivati. Radit će se sa svim selekcijama.

PET: Trebat će proći vremena da se pojavi netko iz niže selekcije u seniorima?

PARA: Da, zato jer je užasno mukotrpni sportski rad, to jest stvaranje igrača. U ovom trenutku mi nemamo mlađog, perspektivnog, igračkog kadra, koji bi mogao ući u prvi tim. A u svakom slučaju, ova dva juniora što su s nama, to je izvanredan uspjeh jednog trenera.

PET: Znač, opet se vraćamo na isto, a to je da nemate juniora?

PARA: Ne, ne.

PET: Da.

PARA: Radi se maksimalno sa juniorima, ali mislim da nema nijedne selekcije u Jugoslaviji koja je izbacila više od dva, tri igrača u prvi tim. Ne vjerujem da ćemo mi biti košarkaški fenomen u tom pogledu.

PET: Nekad se smatralo da dečki (bivši juniori) imaju talenta, perspektivu... Kako je sve to palo u vodu?

PARA: TREBALO BI PITATI TRENERA. Zbog čega se on odrekao usluga ovih igrača. Mislim da ih je vodio trener Edi Sanković. Vjerojatno su ti igrači pitali ispisnicu (»Sigurno... dečkima je «zaista» bilo u »interesu« da dobrovoljno prelaze u nižerazredni klub«) ili je on imao novu konceptciju momčadi jer dotična momčad nije ostvarivala rezultate. Mislim da je nastao kratki spoj, ili je to vizija jednog trenera.

PET: Najmanje štimaju kadeti, zašto?

PARA: Ne, zašto bi najmanje štimali kaderi? Mi imamo jednu sjajnu i krasnu generaciju koja se sada takmiči, a to što oni nemaju rezultata nije alarm za uzbunu.

PET: Čija je bila inicijativa da se raspuste juniori kluba, da se prepuste sami sebi? To jest dobili su dvije alternative: dvoje troje od njih će ući u prvi tim, a ostali napustiti klub? Da li je to istina?

PARA: Ukoliko šef stručnog štaba Faruk Kulenović vidi da mu ne mogu pomoći ni na treningu, a kamoli na utakmicama, bezrazložno je govoriti da oni mogu dalje nastaviti trenirati. U svakom slučaju nije to njima nitko zabranio. Koliko ja znam, ti momci su tražili ispisnice da bi dalje napreduvali, u nekom od nižerazrednih klubova. Nikada nije kasno da se vrate ukloniti vidimo da su napreduvali i da su svojim radom dostigli jedan kvalitet koji bi nama dobro došao.

PET: Putovanja, oprema, takmičenja, pripreme, elementi su motivacije u sportu. Da li toga oma kod vaših pionira, juniora i kadeta?

PARA: Do toga se svaki igrač mora dobro označiti. Svi ljudi koji rade u ovom klubu su izričito volonteri, na čelu sa predsjednikom kluba, velikim entuzijastom, inženjerom Bilićem. Mislim da oprema ne smije biti motiv mlađom igraču nego u svakom slučaju jedan takmičarski duh. Duh u kojem ćemo razvijati mlađog igrača i s tim stvoriti jednu kompletanu, zdravu ličnost (A bronhitis, a temperatura??!) koja će prezentirati ovaj klub i ovaj grad.

PET: Da li se radi o afirmaciji kadeta, pionira i juniora, na poboljšanju njihova statusa?

PARA: Radi se na tome da se što bolje organizira rad i da se osiguraju što bolji uvjeti tim mlađim ljudima, i da jednoga dana imamo svoj igrački kader koji će garantirati bolje sutra ovome klubu.

BILJANA RADOJIČIĆ

PET: Ti kadeti se nisu plasirali na prvenstvo Hrvatske, dok su bivši juniori pobijedili ove kadete i Fažanu (prvake Istre). Žrtvovali ste jednu kompletanu juniorskiju ekipu?

PARA: Ne. U sportu je to tako, sentimentalnosti nema. Vjerojatno se naša ekipa nije plasirala u istarskoj ligi zato jer je najmlada, sve ostale ekipе igraju od naših bivših juniora i od starijih igrača koji se bave rekreativno košarkom.

PET: Zašto se nije nadzirao njihov rad u košarkaškom kampu? (International basketball academy – IBA) u augustu 1987.?

PARA: U tom smo trenutku imali samo jednog trenera Edija Sankovića. Trener koji ih je prije vodio, Dragoš Banović, odustao je iz porodičnih razloga. Mislim da je bilo nemoguće raditi na dva fronta. Edi Sanković je radio u dvorani (SC Mirna), a na kampu IBA-e su bili kadeti sami. Tamo se očekivao rad s trenerima koje je angažirala Akademija.

PET: Zašto se treninzi nisu održavali od januara pa do aprila 1987.? Da li se sva krivica može baciti na njihovu nemarnost, bezvrijednost i nemotivaciju za rad?

PARA: Ne... mi uzimamo dio krivice na sebe. Nije sad to neko pravdjanje u ime kluba. Mi imamo velikih, velikih problema sa stručnim kadrom. Intencija ovog kluba je, da u vrlo kratkom periodu, od kad faktički egzistira na jednom, rekao bih, poluprofesionalnom nivou, angažira četiri – pet mlađih trenera koji će raditi i disciplinirano voditi treninge. U tom periodu došlo je do razmimoilaženja voljnog momenta trenera i igrača koji nisu mogli spojiti školske obaveze sa trenerovim zahtjevima da treniraju svaki dan.

BUDUĆNOST JEDNOG JUNIORA

PET: Kakva je budućnost jednog juniora koji ne zadovoljava uvjete IB lige, odnosno prve seniorske momčadi?

PARA: Mi u ovom trenutku imamo nekoliko nižerazrednih ekipa u kojima svatko može naći sebe. Perspektivu svakako ima u »Stoji«, »Šišani«... Ukoliko se pokaže kvalitet ili da je dečko nosioc igre nikad nije kasno da se vrati u prvi sastav »Gradina«.

PET: Dragoš Banović?

PARA: Izuzetan entuzijasta koji je imao ogroman voljni mještaj i bilo mi je jako žao što nije mogao nastaviti kao trener.

PET: FARUK KULENOVIĆ. Da li sudjeli u radu sa juniorima, pionirima ili kadetima?

PARA: On vrlo malo ili gotovo nikako ne učestvuje u tom radu. U ovom trenutku zaokupljen je problemom prvog tima. Znamo kako je teška ova liga. Naša se ekipa takmiči među pedeset najboljih u Jugoslaviji. Nije nimalo lako, deficitarni smo gotovo na svim pozicijama što se tiče igračkog kadra. Svaki trener, pa tako i on, ima velikih problema sa sastavljanjem tima. Faruk Kulenović je u stalnom radnom odnosu sa ovim klubom, on je u ovom klubu profesionalac. Vjerojatno će jednog dana, kad se stabilizira situacija oko prve momčadi, on koordinirati rad sa svim selekcijama.

PET: Franko Butković – rad sa djevojkama?

PARA: To je trener koji je u ovom klubu prisutan već desetak, petnaest godina. On je izuzetan entuzijasta i čovjek koji je pola svog životnog vijeka posvetio ovom sportu. Već godinama uspješno radi. Problem je što čim završe srednju školu djevojke odlaze na studije. Čim on stvari igračicu, ona negdje ode. Tako da njegov uloženi trud i rad netko drugi koristi. Mislim da ženska ekipa dobro radi. Spomenuo bih Mirka Juričića i Grgu profesora koji su njegovi pomoćnici. Mislim da će nastupiti bolji dani kada se u Puli otvorи još koji fakultet.

MLADI TRENERI

PET: Mladi profesionalni kader, kada i kako?

PARA: Ovaj klub će nastojati koristi struk. Pokušat ćemo napraviti od mlađih ljudi trenerne! Znamo da je trenerski kruh sa sedam kora i da se na to mlađi ljudi teško odlučuju. U ovom trenutku su svima koji se žele školovati za trenera vrata ovog kluba otvorena.

PET: Što klub nudi za školovanje trenera i koko su uvjeti za to potrebni?

Prije svega treba da netko pokaže volju javi. Za profesionalnog trenera treba najmanje viša ili visoka stručna spremna fizičke kulture ili trenerskog obrazovanja. Sa četiri ili dvije godine sa višom trenerском, može dobiti licencu i voditi jedan od prvih timova. Svi koji žele voditi niže kategorije mogu prisustvovati seminarima koji će se odsadržati u Puli zbog IBA-e. Mislim da će se nešto održavati u Zagrebu, Mariboru i Ljubljani. U nekoliko tih seminara moglo bi se apsorbirati toliko znanja i voditi jednu od nižih kategorija. Ne može se postati trener preko noći.

Tko god svraća u SC »Mirnu« gotovo sigurno je čuo za Mladena Paravinju, mlađog tajnika Košarkaškog kluba, poznatijeg kao Para. I... tako... to... sretnem jednog lijepog dana mlađog tajnika i... onako... usput... mu kažem... »Ej, miki, pa vi nemate juniora!« On se nakratko obrecu i izusti »Imamo – »Nemate« – odvratih, a on isto tako odvrat, »Imamo«. S obzirom da je bilo onako sve u trku, dogovorimo se za jedan razgovor. Subota 21. 11. 1987. 21.00, nakon utakmice i 34 koša (ja vidjela) bi razgovor, dugački, lijepe razgovor. Razgovor?! Ma, šta razgovor? Ha, ha, ha... Znate kako vam je to bilo. Čovjek je li, treba ići pravo, a ne malo lijevo, pa onda malo desno, pa malo ukoso, pa malo iskosa, pa opet malo lijevo... i ... nikako da kreće pravo... to bi kod nas rekli da je meandrirao... Ali... mora se priznati da se obranio... Rekao je: »Svatko ovaj razgovor ima pravo protumačiti na svoj način, do te mjere da ga shvati dvostruko.«

KUDA IDU KK »GRADINE«

PET: Kako si? Kako zdravlje?

PARA: Hvala na pitanju dobro... zdravlje odlično... (već laže... guta antibiotike)

PET: Kako posao?

PARA: Problema ima ali se riješe.

PET: Nekada ste imali juniore koji su sada nakon dosta natezanja dobili ispisnice. Zašto bivšim juniorima niste dali ispisnice odmah kada su to tražili?

PARA: Ja kao tajnik sam ne mogu dati ispisnice. To mora odlučiti Izvršni odbor kluba, to jest Predsjedništvo, i normalno, trener s kojim oni treniraju. Sada kad se situacija iskrstalizirala, dečki koji su voljni igrati u nekim drugim klubovima mogu dobiti ispisnice.

TREBALO BI PITATI TRENERA

PET: Godišta 1970. u klubu takoreći nema, a s njima bi trebalo igrati juniorsko prvenstvo, dok s kadetima igrate to isto?

PARA: Pa mislim... da je precizirati neko godište i samu kategoriju juniora u košarkaškom sportu besmisleno. Jer u svakoj kategoriji da li kadeta, juniora ili pionira ili najstarijih juniora u periodu od tri godine, igrač može nastupiti i za kadete, i za juniora. TREBALO BI DA NA TO PITANJE ODGOVORI TRENER. U svakom slučaju treba naglasiti da juniora itekako ima, i da ima kadeta i svega ostalog.

PET: Zašto dečki nakon kampa nisu pozvani na treninge?

PARA: Pa... vidite... ja ne znam razlog zbog čega oni nisu bili pozvani na treninge. TRENER stvara koncepciju igre, za to je plaćen i za to ima svoj honorar. Odgovara za uspjeh ili neuspjeh ekipе. Smatram da je u tom trenutku imao druga rješenja i druge moduse, kako koncipirati svoju ekipu za daljnje dvije ili tri godine. Vjerojatno na neke trener nije računao, a ima i dječaka koji su vjerojatno više voljeli da se kupaju, zabavljaju i ne znam što još?

PRAVNI NADZOR U KLUBU

PET: Smatra se da u klubu nije bilo pravog nadzora?

PARA: Pa ne bi se tako moglo kazati. Ja opet naglašavam da mi ni jednog trenutka nismo zapostavili ni jednu selekciju. Mislim da ljudi krivo gledaju na stvar ako misle da o svakoj osobi treba voditi maksimalno računa, a da se ona ne zalaže. Ovo nije socijalna ustanova. Ovo je sportska organizacija u kojoj postoji red, rad i disciplina. Od kad se plasirali u IB ligu naprsto je najjezda u naš klub. Nije jednostavno uzeti sto mlađih klinaka od sedam do devet godina. Mi za njih moramo odgovarati. Za to u ovom trenutku nismo sposobni. Ne može se dati čovjeku sa ulice dvadeset klinaca. Čovjek koji nije stručan može ih napraviti trajnim invalidima za godinu dana.

PET: Da li još uvijek ima problema oko termina?

PARA: Uvjeti kakvi jesu, jesu. Prva seniorska muška i ženska ekipa zagrijava dvoranu samo za vrijeme utakmice. To normalno daje rezultat da nam je od jedanaest igrača, pet bolesnih, da pet igrača ima kronični bronhitis, da četiri treniraju zadnja dva – tri dana pod temperaturom. Da ne govorimo koja je odgovornost uzeti pedesetoro male djece da se razbole u dvoranu sada zimi.

PET: Da li postoji mogućnost da se trenira u klubu, a da se ne uđe u prvi seniorski tim?

PARA: To ovisi samo o kvaliteti pojedinog igrača. O TOME SAMO TRENER ODLUČUJE I NITKO DRUGI. Naglašavam: ovo nije rekreativna ustanova. Ovo je sportska ustanova koja ima svoje obaveze.

KAD KĆERKA TRENIROVANA NOGOMET

PET -- BROJ 4 STRANICA

Sport

PUNO PARA I DJEVOJAKA ELEKTRIČNI ORGAZAM

PUNO PARA I DJEVOJAKA

Upravo čitate razgovor sa Gilem i Čavketom, članovima grupe »Električni orgazam«.

ČAVKE JE BIO NEVALJAO

PET: Snimili ste dva albuma bez bubenjara. Gdje je Čavke tada bio? Da li je istina da je bio u zatvoru?

GILE: Za vreme snimanja prvog albuma Čavke je bio u vojski, a za vreme snimanja trećeg albuma bio je u zatvoru.

PET: Zašto je bio u zatvoru?

GILE: Zato što je nevaljao.

PET: Na svakoj ploči imate obradu neke pjesme (Locomotion, Louie, louie, When a music is over, I've got a feling). Why?

GILE: Svaka je obrada nešto značila. Svaka obrađena pesma je bila u skladu sa pločom koja je rađena. Obrade nismo imali na ploči »Kako bubenj kaže« niti ćemo ih imati na novoj ploči »Letim, sanjam, dišem«.

PET: Koliko ste zaradili prošli put kad ste svi rali u Puli? (Omladinski dom »Ulijanik« VI/87.)

GILE: Bio je maler zbog kiše. Bilo je dobro ali eto. Vremenske neprilike. (Ne da zaobilazi odgovor nego...)

ČAVKE: Ha, ha. (Cinično se smješka, pardon sмеšка) Tko će znati? Od tada smo imali milijardu svirki.

GILE: Nije to neka velika lova.

PET: Da li ste imali dva koncerta zbog publike ili zbog love?

GILE: Imali smo dva zato jer je prvi bio unutra zbog nevremena. Drugi smo napravili napolju. Da je sve bilo u redu, imali bi samo jedan koncert, napolju u bašti.

PET: Nešto o svom imageu?

GILE: Imidž se stalno menja. Sve se sposnato dešava. Svatko se individualno oblači.

ČAVKE: Kad netko živi skupa, svira skupa, skupa izlazi, radi, druži se, onda se počinje i slično oblačiti. Za svaku je ploču drugačiji imidž, zato jer je svaka ploča drugačija. Imidž je u skladu s muzikom. Muzika je samo deo našeg delovanja. Ukoliko delovanje sačinjavaju još video spotovi, izgled, furka, mediji...

ŽELIMO DA SE OBOGATIMO, DA IMAMO PUNO PARA, DEVOJAKA...

PET: Stječe se dojam da ste se komercijalizirali...

GILE: Naravno, još pre dve, tri ploče. Želimo da imamo puno para, želimo da se obogatimo, da imamo puno devojaka, da postanemo slavni... to nam tek polazi za rukom zadnje dve, tri ploče. Iz tih smo razloga i napravili bend. Čavke je htio da se obogati na drugi način, pa je eto završio u ...

Posjećujete li utakmice ŽNK-a »Istra«? Ne? Mislite da se tamo nema što vidjeti? Zar vam je istoimeni muški klub koji tavori na dnu tabele Hrvatske nogometne lige uistinu zanimljiv za gledanje? Dok vi razmisljate mi ćemo porazgovarati s desnim krilom ženskog kluba, igračicom s brojem 7 na ledima. To je 16-godišnja Suzana Bistrović diskretno pjevajući svjetlozelenih očiju. Učenica je COOU »Vitomir Širola Pajo«, trgovачki smjer. Zašto smo baš nju izabrali? Podite na tekmu pa bute videli zakaj!

PET: Suzi, otkud ti s buba-marom?

SUZANA: Jednostavno, uvijek sam se voljela družiti s dečkima pa sam s njima igrala i nogomet, znaš ono, ulica protiv ulice, moja ulica – moja ekipa. Općenito, ljubav za sportom je kod mene bila oduvijek jaka, više sam pažnje posvećivala sportu nego školi, na primjer.

PET: Jesu li se bavila nekim drugim sportom?

SUZANA: Da trenirala sam odbojku. I baš u to vrijeme prijateljica iz škole mi je predložila da se upišem u ženski nogometni klub. Ona je već trenirala i nije me morala puno nagovarati. Ostavila sam odbojku, prešla ovamo i ostala, dok je moja prijateljica nakon nekog vremena odustala.

PET: Jesu li roditelji bili oduševljeni tvojim izborom?

SUZANA: Nisu baš bili zadovoljni. Nisu voljeli, kužiš, uvijek su mislili to je muški sport, di ćeš ti, ženska, igrati to... Bilo ih je, kao malo sram, da im kćerka trenira nogomet. Kužiš?

PET: Kužim. A nastavnici? Kako su oni gledali na to?

SUZANA: Onako, znaš... Ispočetka malo krivo gledaju, sumnjičavi su, nije im baš jasno – ja i nogomet. Poslije... uveruju se, da tako kažem, u sve to, tako da nije bilo problema da idem na utakmice, puštali su me s nastave i bilo je sve u redu. (Suzi je došla u klub kad je bila u 7. razredu osnovne škole)

PET: Sada je već iza tebe stotinjak odigranih utakmica. Da li bi posebno izdvajala neku?

SUZANA: Onu protiv »Maksimira« u prošlogodišnjem finalu Zapadne skupine Kupa maršala Tita. Igrano je u Delnicama. Prvu smo jednu od naših najboljih igara, igrale smo s puno žara i nosile se ravnopravno. Nažalost, nismo uspjeli. To igranje u finalu je do sada naš najveći uspjeh, pa mi je i zato najdraža baš ta utakmica. (»Maksimir« iz Zagreba je već niz godina najbolji tim u zapadnoj grupi Savezne lige nogometnika i jedina ekipa koju »Istra« do dana današnjeg nije uspjela pobijediti.

PET: Imaš li užas za vrednu nogometu?

SUZANA: Pa... imam. To je Zlatko Vujović! Ja inače navijam za »Hajduk«. Od ženskih... ne znam... najviše od svih pokazuju Maca (Marija Matušić, desna spojka »Maksimira«). To je igračica koja stvarno zna igrati, ima staž, ima iskustvo, ima znanje i... mislim da je najbolja u Jugoslaviji.

PET: Što ti je lijepoga bavljenje sportom dalo, a što oduzelo?

SUZANA: Dalo mi je... ovaj... finu razonodu, ugodno društvo, putovanja. Prošla sam Italiju, Švicarsku, Mađarsku i, normalno, ostale krajeve Jugoslavije. Sad bi uskoro trebale ići u Holandiju, Poljsku... Tako. A oduzelo... oduzelo? Pa ne bih mogla reći da mi je išta oduzelo!

PET: Snovi, želje...?

SUZANA: Svi bi voljeli, normalno, da smo naj. Ja to još nisam dostigla, to se postiže samo radom, treba još puno truda i zalaganja, predamnom je budućnost. Željela bih da jednog dana zaigramo u finalu Kupa protiv »Mašinca« (ŽFK »Mašinac« iz Niša, najbolja ekipa u zemlji i višestruki prvak države) i... željela bih da budemo prve.

PET: Što te još zanima osim nogometa?

SUZANA: Ostali sportovi. Jer ako si pravi sportaš, tada voliš sve sportove, ne samo onaj kojim se baviš. Poslije nogometu najviše volim košarku, uvijek gledam utakmice na TV. Tu je još i muzika... Volim disco-muziku i sličnu.

PET: Modern Talking?

SUZANA: Ne baš njih.

PET: Duran Duran?

SUZANA: Ni oni mi nisu baš...

PET: A tko jeste?

SUZANA: Bon Jovi, Madonna, Michael Jackson...

PET: A šta kažeš za KUD »Idijoti«?

SUZANA: (smijeh) Ne znam, nisam ih slušala.

PET: Igraš li još uvijek nogomet s dečkima?

SUZANA: Ne igram.

I ne treba. Suzana je tu fazu davno prevazišla. A vi djevojke koje još uvijek s dečkima jurcate za loptom? Zar vam ti momci još nisu dosadili? Jesu? E, fino, ako smatrate da imate dovoljno talenta i dobre volje da zaigrate u pravoj sredini, telefon u ruke i okrenite 73-123. Javit će se trener ŽMK-a »Istra« Ante Blašković-Tonči i dati vam sve informacije o upisu. Nek vam je sa srećom.

Zlatan Čović

PET: Odakle vam ti famozni nadimci?

ČAVKE: To su školski, gimnaziski nadimci.

PET: Da li se slučajno školujete?

GILE: (veoma iznenaden i uvredjen) Kakva škola ??!! Zar ti mi ličimo na nekoga tko ide u školu ??!! Pogledaj malo bolje ovu sliku!!! (Pokazuje mi sliku na kojoj su u svom elementu, a u sebi mislim: ma što će mi slika kad te vidim u živo ??!!) Zar ti mi ličimo na nekoga sa fakultetom? Poručio bih ljudima...

PET: Pa tko te pitao da nešto poručiš?

GILE: Ja bih ipak poručio. Sistem školstva je u totalnoj komi. Ne obraćajte pažnju na to previše. Ako ste loši daci još i imate neke šanse, a ako ste dobri nemate.

PET: Zašto sada niste svirali u Ulijaniku?

GILE: (panično) Gde? Unutra? Zašto? Zar to ima neke veze?

PET: Ja to onako...

GILE: (opet panici) Jel to bitno. Svirat ćemo opet na ljetu, kad bude otvorena bašta...

BILJANA RADOJIĆ

Jugoton

SVIDAJU MI SE ZULUFI

PET: Šta misliš o pulskoj rock sceni?

GILE: Nisam baš informiran. Čuo sam samo preko medija. Nisam čuo pesme. Čuo sam za KUD Idijoti. Sviđa mi se ta furka. Sviđa mi se i naslov singlase »Boje izdati ploču nego prijatelja«. Sviđaju mi se i zulufi.

FLASH

Sudeći po brojnim osvrtima u domaćem tisku, pulski fanzin »Flash« među najboljim je ostvarenjima na domaćoj fanzinskoj sceni. Za razliku od većine sličnih malotiražnih publikacija predstavlja se dobro smislenom koncepcijom, kvalitetnim napisima i dobroj tehničko-grafičkim izgledom. Bavi se različitim oblicima stvaralaštva – rock muzikom, grafičkom poezijom, mail-artom – i kao takav pomicje uobičajene sadržajne okvire fanzina.

I u najnovijem broju (8) najviše prostora odvojeno je za napise o svjetskom i domaćem rocku (portreti, osvrti na koncerte, recenzije ploča i kazeta, vijesti), koji su tematski usmjereni uglavnom prema garage-rocku, novoj psihodeliji, hardcoreu, novim rock fuzijama. Veći dio prostora ispunjavaju mail-art radovi i pozivi za sudjelovanja u međunarodnim umjetničkim projektima. Što predstavlja novost u umjetničkoj praksi autora s pulskoga područja. S tim u vezi, suradnici »Flasha« predali su prvu izložbu mail-arta (ujedno i međunarodnu, s tridesetak autora) u Puli, koja se tokom ovoga mjeseca može razgledati u knjižari »Mladost« na Trgu Republike.

Najavljen je da će slijedeći svezak 9 – 10 ujedno biti i posljednji u ovoj seriji (poklopit će se s brojem izlazaka prethodnog fanzina – projekta »D. Moscheni Calzolajo«). Urednik »Flasha« Nevenko Petrić – Pietro planira nove zanimljive projekte – pokretanje novoga magazina pod okriljem koparskog DID-a (unutar kojega djeluje nezavisna produkcija ploča i kazeta »Slovenija«), intenzivnije aktiviranje na međunarodnoj mail-art sceni i dr.

»PET« BROJ 14 STRANICA

»PET« IZBOR PLOČA

SVIJET:
TOM WAITS – »Frenks wild years«
SONIC YOUTH – »Sister«
METALLICA – »The S 5.98 EP«
PRINCE – »Sign o' the times«
BIG BLACK – »Songs about fucking«
CELTIC FROST – »Into the pandemonium«
THIN WHITE ROPE – »Moonhead«
THE REPLACEMENTS – »Pleased to meet me«
OPAL – »Happy nightmare baby«
P. I. L. – »Happy«
HOODOO GURUS – »Blow your cool«
THE STEMS – »At first sight violets are blue«
STUPIDS – »Van stupid«
DAVID SYLVIAN – »Secrets of the beehive«
SWANS – »Children of god«

YU:
MILADOJKA YOUNEED – »Ghastly beyond belief«
KUD IDIJOTI – »Oba 7« EP
DISCIPLINA KIĆME – »Najlepši hitovi – LIVE«
IDIOPEN – »Drive you mad«
QUATEBRIGA – »The choice of the new generation«

MARKO BRECELJ I JAVNA VAJA – Omladinski dom Ulijanik – 17. 12. 87.

Nakon duge pauze Puša je opet ugostila MARKA BRECELJA, ovaj put sa pratećim bendom. Vrlo slaba reklama (četiri plakata) ujedovatela je lošu posjetu. Skupilo se nekih pedesetak »obožavatelja« Buldožera i Breclja. Program koji je predstavljen sastojao se uglavnom od pjesama sa prve i jedine kasete grupe JAVNA VAJA – DESANT NA RT DOBRE NADE (Helidon 87). Breclj je u Uvodnom monologu pojasnio publici »stvari« ti, objasnio da njihov nastup ima karakter JAVNE VJEŽBE kao što nam i samo ime benda sugerira. Pjesme iz novijeg Brecljevoj stvaralaštva su veoma minimalistične

Foto: NADAN ROJNIĆ

I škrtog instrumentarija, a tekstovi su veoma neobični i uglavnom u rimi (dragi bratje, dragi svatje, dragi poli škratje...). Breclj i njegova ekipa su nastup stvarno shvatili kao vježbu pa su neke pjesme prekidali i počinjali opet, nakon konzultacije. Poslije pola sata postalo je suvise monotono i malo je bilo onih koji su stvarno uživali. Najveći problem JAVNE VAJE bio je u neprimjerenoj ambijenti. Za takve nastupe najpogodnije su mjesne zajednice ili oštarije pa je Breclj i njavio ponovni nastup u Puli u malo boljim okolnostima.

PU-ROCK-INFO

PU-ROCK-INFO

ROCK

Rock urednik: BORIS BJELICA

MESCHERCHMIT, SINOVI I GUBITNICI

MZ ARENA 2. 1. 1988.

ELEKTRIČNI ORGAZAM – Piramida – 18. 12. 87.

Koncert koji treba što prije zaboraviti. Vec više puta smo konstatirali da Piramida nije pogodno mjesto za održavanje rock-koncerta a tako je bilo i ovaj put. Zvuk koji je Orgazam imao na koncertu bio je loš (gitare su se tako slabo čule). Ovo je bilo treće najlošije predstavljanje Orgazma pulskoj publici. Zvuci su previše neuvjereni, vjerojatno je to zbog lošeg ambijenta, u kojem su svirali. Čuli smo tri nove pjesme i sudeći po njima sumnjamo da će novi studijski album Orgazma biti dobar kao »Distorzija«, makar je još rano za takve zaključke. A i dosadila mi je »BABY, TI NISI TU«. Još će Orgazam postati bend tipa Plavog orkestra, ako se stvari nastave kretati kako su počele.

1. ECHO AND THE BUNNYMAN (WEA – JUGOTON)

Dugo očekivani album liverpulske četvorke ipak nije razočaranje. Znatno meksički i jednostavne pjesme glavnina odlična današnjih ECHO AND THE B. Činjenica je da njihov album »HEAVEN UP HERE« ostaje kao nedostizni vrhunac. Novi album ECHO AND THE B. napravljen je s vidljivim komercijalnim pretencijama ali bez većih ustupaka od strane benda. Oni koji su ih slušali prije slušat će ih i sada.

2. THE JESUS AND MARY CHAIN – »DARKLANDS« (WEA – JUGOTON)

Drugi album Jesuševaca veliko je razočaranje u odnosu na preyenac »Psychocandy«. Nema više fuziranih gitara, feedbackova, buke... »Darklands« je dosadna i nemaloštiva napravljena pop ploča i logičan sljed događaja bio bi raspad benda.

3. P.I.L. – »Happy?« (VIRGIN – JUGOTON)

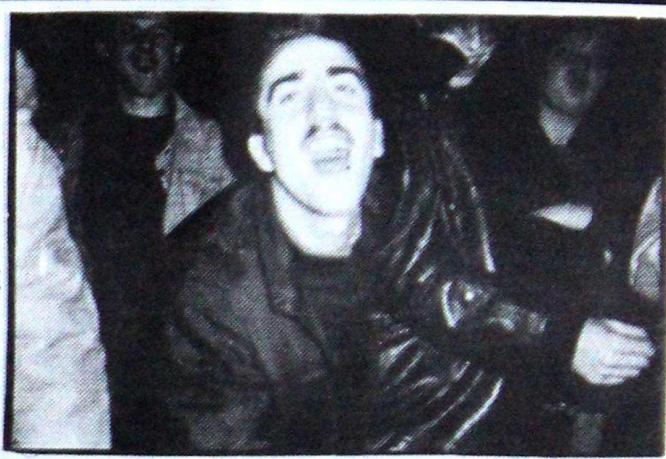
JOHN LYDON alias JOHNNY ROTTEN i ovom je pločom dokazao da nije u stanju napraviti nešto loše. Okupivši (opet) oko sebe izvrsnu ekipu muzičara napravio je ploču koja se po mnogo čemu izdvaja iz cijelokupne prošlogodišnje pop-rock produkcije. HAPPY!

4. TOM WAITS – »Frank's wild years« (ISLAND – JUGOTON)

Waits je jedan od najvećih svjetskih muzičara – boema. Njegova je muzika tako snažna, puna emocija, puna alkohola... Hvala JUGOTONU za ovaj brilljant komad plastike. Waitsa treba znati slušati i uživati u tome.

5. CACADOU LOOK – »Tko-mari za čari« (JUGOTON)

Dočekali smo i prvi album prve domaće grupe sačinjene od samih djevojaka. Pjesmice su simpatične, korektno odsvirane, a produkcija je loša. Dojam koji se neminovno nameće jest da je budućnost djevojaka isprogramirana. Nastupi u dosadnim zabavnim emisijama, festivali tipa MESAM-a i slično. Ne znam da li je postojanje jednog takvog benda potrebno i i pitanje je koliko je poštano od strane benda da izda ploču sa nepunih tridesetak minuta muzike koja je krajnje previdljiva. I onda gdje su tu čari?

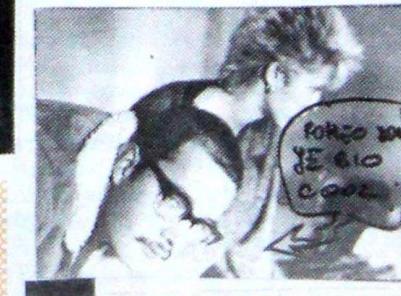

RECENZIJE

KUD IDIJOTI

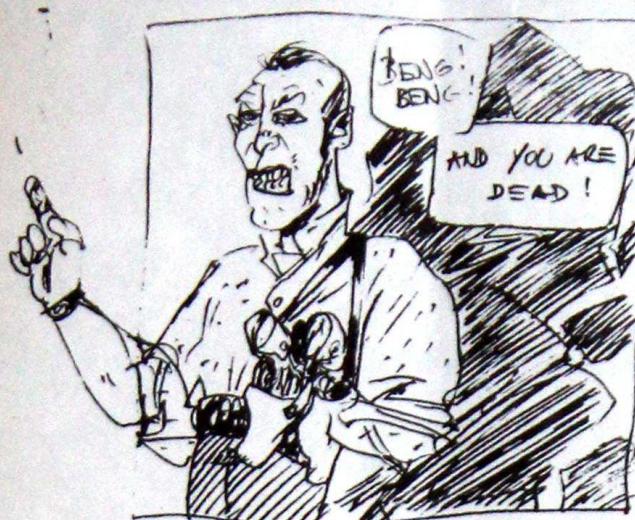
»Budimo solidarni sa bogatima« (Slovenija)

KUD IDIJOTI su u zadnjih godinu dana napravili veliki probaj na domaćoj sceni (počelo je sa Suboticom) i zasluzeno se ovrutili o sam vrh domaće „nezavisne scene“ uz PSIHOMODO POP, DISCIPLINU KIĆME, MILADOJKU YOUNEED i PARTIBREJKERSE. Tako je i Puša napokon dobila bend sposoban za »veće stvari« ukon sto su GUSTAPHTI posustali. Novi 7« EP legendarnih je ipak malo razočaranje u odnosu na njihova prethodna izdanja. Od tri zastupljene pjesme (lutke na koncu, o bella ciao i kako da živim bez para) jedino je prerađala stare revolucionarne pjesme O BELLA CIAO zadovoljavajuća i samim tim pogodna za eventualnu radijsku prezentaciju. Producija EP-ja je na razini malo boljeg piratskog sniroma, što je apsolutno neprimjerno sadašnjem statusu i ambicijama benda. KUD IDIJOTI su sposobni za mnogo bolje stvari nego što je ovaj EP. Krajnje bi vrijeme bilo da snime album kojim će potvrditi sve one dobre koncerte koje su održali sironi zemlje i sav onaj trud koji su uložili da bi bili ono što su davao (dobre sam upoznat sa mogućnostima da IDIJOTI snime album, trepočao je to utopija, ali kdo zna?). Ova 1988. godina biće presudna za njih. Nadamo se najboljem.

Ponovo djeствуju bend G.U.W.S (SUMSKI PJEVAČI GORTANOVE UVALE). Isto u istoj postavi koja je u jesen '86. snimila odličan demo u Kopru: ŽUTKA – gitara, vokal (RISTA-BUBANJ SELINA – violina, vokal (EDI B. – klavijature (PATE MARLOW – truba, klavijature) SANDRO – bas... Ponovo se aktivirao i ROMEO DOMILJA jedan od starijih pulskih rokera. Pomažu mu IVICA BRUNETTO i neznan basista. BUND SVIRA u Žminju a prema Romeoovim riječima to je prvi prav garagi bend u Yu... Izgleda da će diskografika kuće SUZY iz Zagreba izdati kasetu pulskog grupe GORI USI WINETOU koju predstavlja legendarni Franc... DEVASTATION se opet okupili ali u novoj postavi (osim braće Bijaković). Pojavio se novi mladi bend: F.M.D. (GUDA, MARINO, DUKAN, PURGER). Dečki su mlađi i ambiciozni... KUD IDIJOTI su snimili novi (treći) 7« EP u Kopru...

PRSKALICA

STRANICA 15 »PET«—BROJ

Poštovana redakcijo, (odnosno: YEHHAJ SVIMA!)

Dosli smo i do drugog, a to je PET je SUPERGALANAJTASTIĆAN!!! Svē je, dakle, OK jedino nedostaje (po mom mišljenju) kakva rubričica u stilu malih oglasa, zamjene and razmjene, ili neke sitne vijesti o dobrim knjigama i pločama (iako je sve to stvar ukusa). To posjeduje gotovo svaki dobar, cijenjeni list, a PET je najbolji, pa ako možete učinite štograd. Štima?

Aaaa, je, imam ja i nešto za vas. (Ah, zar?... suspense...) Imam običaj da u slobodno (rijetko) vrijeme crtakam i pisuckam, stoga sam odlučila da to kako-tako korisno iskoristim. Nije mi jasno (tj. SASVIM jasno) zašto je rulja u Jugi, izuzev Slovenije tako »organizirano« nezainteresirana i pasivna prema svojim problemima. Svakako, ima i onih koji bi htjeli i znali, ali pošto su sami, ne znaju od kuda započeti, kome se obratiti, uglavnom postoji niz drugih problema prema kojima se frajer na kraju ohladi i sve pošalje k vragu, a koje bi mala mogla zajednički rješiti. (Što nas je više – bit ćemo brojniji! Hm?)

Ja sam, na žalost, od onih koji bi htjeli, možda i znali kako, no neznam KOME da se obratim! Razmišljajući malo, ipak sam našla kome (PET OF COURSE), barem indirektno »postaviti« ču THE QUESTION.

Prilažem vam mali protest, malog (154) stopera, iz malog naselja.

TKO RANO RANI, IPAĆ ĆESTO KASNI (ili MALO MUKA IZ STOPERSKOG DŽEPA)

Ovo je samo onako usput. Usput? Uz put, točnije rečeno. A stanuje li netko od vas »usput« Pule? Odnosno, tamo gdje treba trošiti džonove 6,7 kilometara uz put. Tamo gdje, kad te pitaju: »Hej, gdje stanuješ«, kažeš – »U Pješčanoj uvali«, a on – »A gdje je to? – Ma tamo iza« i – »Kojim busom da dođem do tebe?«, a ti moraš odgovoriti – »Sorry, nema autobusa za Pješčanu uvalu. Morat ćeš stati NA put, hodati UZ put, i stopirati usput.« Lijepo. Tokom školske godine možete se kako-tako snaći, na raspolaganju vam je »čak« šest autobusa dnevno (od 6.20 – 18.55 sati), no poželite li otići u kino ili u »Ulianik« (Weekendom pogotovo), prisiljeni ste stati na put, kisnuti, trpjeti buru i sve dimne i druge signale koje vam šalju automobili. Uz to, potrebno vam je nekoliko sati slobodnog vremena, zgodan palac, redovno istrenirani živci i... tko čeka dočeka (a netko i ne dočeka). Ćesto, naravno, ne dočekate na vrijeme, pa umjesto da sjedite u školskoj klupi za vrijeme nultog sata (a čemu i taj služi?), vi stojite obješena nosa ispred zatvorenih vrata.

Sve bi ovo bilo previše jednostavno, kad ne bi bilo malo autobusnih (rijetkobusnih) pretplata. Svaki mjesec platite hrpu novaca za mjesecnu autobusnu kartu, a uspijete sedmično iskoristiti svega dva autoba. Kad u školi upitate »zašto je karta tako skupa?« ili »pa u osnovnoj školi nam je to bilo plaćeno« objesite ti za vrat natpis »MALA, TKO TI JE REKAO DA IDEŠ U ŠKOLU, SREDNJA NIJE OBAVEZNA!« Zatim iz petnih žila izvučete sve svoje napore, da napravite BOOM! i ostavljeni ste da se sa samim sobom zapjenite, raskuhate, prokuhate i oznojite (od muke).

Pošto roditelji ne žele da ti kupe ni romobil, a kamoli motorčić, jer to su opasne spravice, opasnije i od zamrzavanja u zimskim mjesecima, ostaješ bez teksta. (U vama još uvijek tinja i kuhu na 1367°C)

Ja sam sada kao pravi stoper, ostala bez teksta i nemam što dodati. Ako netko nije uvjeren u sve ovo, neka me ovih dana posjeti (U Pješčanoj uvali).

Puno, puno srdačnih »baj, baj«

DARIA ANSENAK

P.S. Primate li grafičke priloge?

YEHAJ DARIA

Zahvaljujemo ti na ovom »PET je SUPERGALANAJTASTIĆAN« i očekujemo tvoju suradnju u slijedećim brojevima naše PETICE.

Redakcija

NOVOSTI IZ MJESENIH ZAJEDNICA

30. prosinca 1987., Mjesne zajednice »Arena« osvanula je u novom ruhu. Drug Nikola ... tajnik, koji je većinu svog aktivnog života proveo obavljajući razne dužnosti u ovom društveno-političkom organu, za što je dobio mnoge pohvale i priznanja, postarao se da se zidovi duž čitavog ulaznog hodnika oblože drvenim letvicama, što daje sasvim nov ugodaj i funkcionalnost Mjesnoj zajednici s najvećim brojem aktivista.

Dobitnici plakete lye Lole Ribara za 1987. godinu, uredili su interijer okitivi ga jelkom i raznim novogodišnjim ukrasima. Do izražaja je (ponovo) došla maštvost i kreativnost populacije čiji je dobitni prosjek sesnaest godina.

Licul Stelia

ISTINA JE IPAĆ IZAŠLA NA VIDJELO?

BRODOVI SE RADE OD ŽELJEZA, A NE HRANEĆI GALEBOVE

Povod ovom mom javljanju je članak »O Uljaniku i morskoj bolesti« koji je izašao u »Petici« br. 1, izdatoj u decembru 1987. god., a koji je na jedan veoma zloban način pisao M. Prhat.

Druže prhat, vidim iz tog članka da ti nije poznato da se posao u BI »Ulianik« traži u našoj kadrovskoj službi, a ne na kapiji »Ulianika«. Radi tvoje informacije, u »Ulianiku« ima dosta slobodnih radnih mjesta i nedostaje puno cjevara, montera, zavarivača, bravara, pa ako si zainteresiran, javi se.

Iz teksta, druže Prhat, čiji si ti autor, može se zaključiti da se u BI »Ulianik« ništa ne radi (osim hranjenja galebova).

Ako nisi znao »Ulianik« je u 1986. god. bio najveći izvoznik sa 200 miliona dolara. S tim sredstvima planirala se osigurati jedna stabilnija zaploštenost i budućnost za cijelo petogodišnje razdoblje. Kao što je poznato, neadekvatna izvozna politika zemlje, posebno tretman izvoznika na kredit, sve te planove je srušila (i ne samo naše, to pokazuje položaj gotovo svih izvoznika u zemljama). U prošloj godini uz nepovoljan obračunski sistem, nelikvidnost, »Ulianik« je »morao« biti gubitak. Ali u takvim uvjetima privredivanja, »Ulianik« je na konvertibilno tržište izvezao robe u vrijednosti 90 miliona dolara što ipak nije mala stvar (što znači to za našu zemlju ne treba obrazlagati).

Priznati ćeš, to sve nije se moglo napraviti u kolektivu koji je pun neradnika i lopova, niti je 800 invalida rada koliko ih ima, moglo postati invalidima hraneći galebove (pa ako se i zovu Smajo i Suljo).

Na kraju želim Vam puno uspjeha u tekućoj godini i što više novih izlazaka »Petice«, lista koji i nije tako loš.

SLADIĆ MILENKO
RADNIK u BI »ULJANIK«

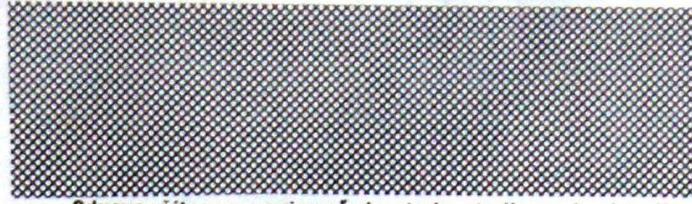
TKO KAŽE DA

OMLADINA

NEMA MAŠTE

Tehničari, iliti učenici COOU ITK »Vladimir Božić« (drugi razredi) organizirali su BUVLJAK – sajam rabljenih stvari. Dečki, uz ponuku djevojku i jednu profesoricu radili su predano, dobro. Polijepili su plakate, podijelili pozivnike i nije moglo da omame.

Tko kaže da igralište škole i školske klupe ne mogu poslužiti i ovakvoj sjajnoj ideji. Bilo je to veselje u mutljazi ne aktivnosti COOU-a, za koji se smatra da je u našem gradu najaktivniji. Kupovali su i profesori, a učenici su spuštili ili podizali cijene, zavisno od simpatija. Mogle su se čuti i pjesme sa razglasom posvećene nekim od kupaca. Sve u svemu početak je izvrstan, međutim, jedna lasta ne čini proljeće, pa buvlju pijaku organiziranu na školskom igralištu naše škole sa robom za prodaju na školskim klupama očekujete ponovo, jer ideja je ostvarena, a interes postoji.

Odgovor čitaocu »zasigurno dvostruko starijem od najstarijeg omladinca«, čije pismo zbog bojazni od privatizacije medija ne možemo objaviti. No, evo odgovora po točkama:

1. Hvala na čestitkama. Nadamo se i da je drugi broj bolji od prvog.

2. Želji Vam je udovoljeno i eto u ovom broju teksta na talijanskom jeziku.

3. Kako smo Vladimira A. Milića odlučili »pustiti« i u ovom broju, objavljujemo sliku »fotorobota« da ga Vaš sin na ulici može (u) prepoznati.

A što se honorara tiče, he, he, ako budete zločesti poželjet ćemo i Vama da toliko zaradujete.

4. Aldo? Privatizacija? Ma dajte...

5. LIPA. Uvijek su nas učili da su u laži kratke noge. Pa, slazemo se: živi bili pa vidjeli.

6. Curetak na naslovnoj. Opet privatizacija??? Priznajte da ste zavidni.

U treći s »Valom« samo pokazujemo »da i mi konja za trku imamo«.

Foto: IGOR ZIROJEVIĆ

Ilustracija: GORAN PARLOV

Krizaljčica »Pet«

1	2	3	4	5
6	P	O		
7	E	P		
8	T	E	9	10
11	T			
12				

VODORAVNO: 1. Kap, kapljica, 6. Starorimsko božica, zaštitnica konja, mazgi i magaraca (i još nekoga!), 7. Vrsta ženskog kratkog ogorta bez rukava, 8. Prostrana ravnica u sušnim krajevima, obrasla travom, 11. Nije nitko, nego je bilo tko, 12. Ono što se čita, što je ponekad (i češće) dosadno (mn.).

OKOMITO: 1. Cajni kolač (mijenjaljka od »seks«), 2. Želja za jelom, tek, 3. Uzdići se na nešto, 4. Složeno slovo i suglasnik, 5. »Ad acta«, 9. Kratica za nedovoljnu kvalifikaciju, odnosno »polukvalifikaciju«, 10. Opet jedna kratica i to »American Overseas Airlines«.

Mladen Kosanović

